

STORTINGET

Innst. 361 L

(2019–2020)

Innstilling til Stortinget
fra finanskomiteen

Prop. 107 LS (2019-2020), unntatt skattebetalingsloven ny § 15-4 og endring i SI-loven samt endring i Stortingets vedtak om avgift på elektrisk kraft og endring i Stortingets vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2020

Innstilling fra finanskomiteen om Endringer i skatte-, avgifts- og tollovgivinga

Til Stortinget

1. Innledning

Sammendrag

I revidert nasjonalbudsjett 2020 foreslår regjeringa fleire nye endringar i skatte- og avgiftslovgjevinga som ein respons på utbrotet av koronaviruset. Desse framlegga inneber at skatte- og avgiftsinntektene vert reduserte med om lag 9,8 mrd. kroner påløpt og 8,7 mrd. kroner bokført samanlikna med saldert budsjett for 2020. Følgjande endringar har provenyverknad for 2020:

- Å redusere arbeidsgjevaravgifta svarande til 4 pst. av arbeidsgjevaravgiftsgrunnlaget for mai og juni månad (tredje termin). Det gjev eit provenytap rekna til i overkant av 8 mrd. kroner bokført i 2020. Samstundes vert forfallstidspunktet for tredje termin utsett til 15. oktober 2020. I sone V («tiltaks-sona») og på Svalbard, der satsen er null, legg ein opp til eit tilskot på 4 pst. av arbeidsgjevaravgiftsgrunnlaget, på til saman 167 mill. kroner.
- Å innføre startavskrivning for saldogruppe d (melom anna maskinar) på 10 pst., slik at avskrivningane første året vert auka frå 20 til 30 pst. Endringa omfattar driftsmidlar som vert erverva frå og med tidspunktet framlegget tek til å gjelde. Tapet av proveny er berekna til om lag 1 200 mill. kroner påløpt og om lag 200 mill. kroner bokført i 2020. Tapet av proveny på kort sikt vil verte motsvart av lågare avskrivningar og høgare innbetaling av skatt i åra etter

2020. Departementet foreslår at tiltaket gjeld for 2020, og at ei eventuell vidareføring for 2021 vert vurdert i samband med statsbudsjettet for 2021.

- Å utvide opsjonsskatteordninga for små oppstartsselskap. Dagens vilkår om at personar som får tildelt opsjonar under ordninga må ha vorte tilsette i selskapet etter 1. januar 2018, vert oppheva. Vidare vert ordninga utvida til å omfatte selskap med 25 tilsette eller færre og 25 mill. kroner eller mindre i driftsinntekter og balansesum. Det er anslått at framlegga vil redusere provenyet med om lag 690 mill. kroner påløpt og 550 mill. kroner bokført i 2020. Endringane må godkjennast av EFTA sitt overvakingsorgan (ESA) før dei kan ta til å gjelde.
- Den låge meirverdiavgiftssatsen er sett ned frå 12 til 6 pst. frå og med 1. april til og med 31. oktober 2020. Ved satsreduksjonen vart det ikkje gjort justeringar i budsjettpostar på utgiftssida som vert påverka av satsen for meirverdiavgift, som til dømes løyvinga til NRK. Regjeringa foreslår no å justere ned postar på utgiftssida med samla 290 mill. kroner. Overslaget på det samla netto provenytapet for staten som følgje av redusert meirverdiavgiftssats, vert dermed 1 490 mill. kroner påløpt og bokført i 2020.

Regjeringa foreslår òg enkelte andre endringar på grunn av virusutbrotet som ikkje er venta å ha provenyverknad for 2020:

- Føretak med betalingsproblem som følgje av virusutbrotet og smitteverntiltaka, bør framleis få høve til å utsetje betaling av skatt og avgift. Regjeringa foreslår å innføre nye og meir fleksible føresegner om betalingsutsettjing og å setje utsettjingsrenta ned frå 9,5 til 6 pst.

- Foreldingsfristen for krav om meirverdiavgiftskompensasjon for januar og februar 2020, vert utsett til 31. august.
- Etablere ei mellombels skattemessig saldogruppe for skip (utanfor reiarlagsskatteordninga) i nærskipsfart. Regjeringa tilrår ikkje at framlegget vert gjennomført.

I tillegg til framlegga i samband med virusutbrotet foreslår regjeringa endringar i det allmenne skatte- og avgiftsopplegget i revidert nasjonalbudsjett 2020. Desse framlegga reduserer provenyet med om lag 35 mill. kroner påløpt og om lag 25 mill. kroner bokført i 2020 samanlikna med saldert budsjett. Følgjande framlegg til endringar har verknad for provenyet for 2020:

- Utvide meirverdiavgiftsfritaket for aviser til òg å omfatte aviser som har ei djuptgåande dekking av nyheits- og aktualitetsstoff. Dersom endringa vert sett i verk 1. juli, er tapet av proveny rekna til 25 mill. kroner påløpt og 15 mill. kroner bokført i 2020. Dei langsiktige verknadene på provenyet er truleg vesentleg større.
- Oppheve Stortingets tidlegare vedtak om full elavgift for utvinning av kryptovaluta i store datasenter. På usikkert grunnlag reknar ein at framlegget reduserer provenyet med 10 mill. kroner bokført i 2020.

Etter at budsjettet for 2020 vart vedteke av Stortinget i desember 2019, har Stortinget vedteke ei rekkje endringar i samband med virusutbrotet. Fristen for å betale ei rekkje skattar og avgifter har vorte utsett. Likviditetseffekten av utsetjingane vil vere på det høgaste nivået i månadsskiftet mai/juni, då dei i sum utgjer om lag 133 mrd. kroner. Det er òg gjennomført fleire mellom- og avgiftsletter, både generelle letter og meir målretta letter for utsette næringer. Mellom anna er den låge satsen i meirverdiavgifta redusert frå 12 pst. til 6 pst. i perioden april–oktober, flypassasjeravgifta er oppheva for flyingar i perioden januar–oktober og totalisatoravgifta er avvikla for 2020. For prosessindustrien er CO₂-avgifta på naturgass og LPG fjerna frå 1. april 2020, og avgifta vert trappa opp igjen frå 2021 over fire år. Samla tap av proveny som følgje av utsett betaling og mellombels skatte- og avgiftslette er rekna til 8,1 mrd. kroner påløpt og 5 mrd. kroner bokført i 2020. I tillegg kjem ordninga med tilbakeføring av underskot som oppstår i 2020, mot overskot i 2019 og 2018. Denne ordninga får bokført verknad først i 2021. Dei vedtekte endringane og dei nye framlegga i dette reviderte budsjettet vil samla redusere skatte- og avgiftsinntektene med om lag 18 mrd. kroner påløpt og 13,7 mrd. kroner bokført i 2020 samanlikna med saldert budsjett for 2020.

Regjeringa foreslår òg enkelte andre endringar på skatte- og avgiftsområdet:

- Klårgjere at høvet til eigenending av skattefastsetting ikkje omfattar ei endring av skatteregime for reiarlag
- Auke minstegrensa for å skrive ut eigedomsskatt frå 50 kroner til 300 kroner
- Innføre tollfritak på kjøt frå eiga jakt til eige bruk
- Innføre fritak for meirverdiavgift på utolla køyretøy som skal brukast av ambassarar m.m.
- Fastsetje skattereglar for supplerande stønad til utføre flyktningar
- Overgangsordning for å handtere utleggstrekk når kommunale skatteoppkrevjarar vert overførte til Skatteetaten

I tillegg er følgjande saker omtalte:

- Fritak for CO₂-avgift på naturgass og LPG til verksemdar som er kvotepliktige
- Eingongsavgifta for varebilar og overgang til ny metode for måling av avgassar (WLTP)
- Tollfritak på roser frå GSP+-land
- Maksimal sats for bustad og fritidsbustad i eigedomsskatten
- Avklaring av omgåingsregelen

Regjeringas framlegg til endringar i petroleumsskatten er omtalt i Prop. 113 L (2019–2020) Midlertidige endringer i petroleumsskatteloven. Det vert òg vist til følgjande saker som er omtalte i kapittel 4 i Meld. St. 2 (2019–2020) Revidert nasjonalbudsjett 2020:

- Avvikling av 350-kronersgrensa med tilhøyrande overgangsordning
- Oppfølging av Havbruksskatteutvalet

I proposisjonen gjer departementet framlegg om:

- lov om endring i eigedomsskattelova
- lov om endring i folketrygdlova
- lov om endring i skatteloven
- lov om endring i merverdiavgiftskompensasjonsloven
- lov om endring i skattebetalingsloven
- lov om endring i tolloven
- lov om endring i merverdiavgiftsloven
- lov om endring i SI-loven
- lov om endring i skatteforvaltningsloven
- lov om endring i lov 20. desember 2019 nr. 94 om endringer i skatteloven
- lov om midlertidig kompensasjonsordning for arbeidsgivere med nullsats for beregning av arbeidsgiveravgift (Sone V og Svalbard) og
- vedtak om endring i Stortingets vedtak om avgift på elektrisk kraft
- vedtak om endring i Stortingets vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2020

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fredric Holen Bjørdal, Ingrid Heggø, Siv Henriette Jacobsen, Eigil Knutsen og Hadia Tajik, fra Høyre, Elin Rodum Agdestein, lederen Mudassar Kapur, Anne Kristine Linnestad, Vetle Wang Soleim og Aleksander Stokkebø, fra Fremskrittspartiet, Sivert Bjørnstad, Hans Andreas Limi og Sylvi Listhaug, fra Senterpartiet, Sigbjørn Gjelsvik og Trygve Slagsvold Vedum, fra Sosialistisk Venstreparti, Kari Elisabeth Kaski, fra Venstre, Ola Elvestuen, fra Kristelig Folkeparti, Tore Storehaug, fra Miljøpartiet De Grønne, Une Bastholm, og fra Rødt, Bjørnar Moxnes, viser til at regjeringens vurderinger og forslag er nærmere omtalt i Prop. 107 LS (2019–2020), og til merknader knyttet til hvert kapittel nedenfor i denne innstillingen. Komiteen viser videre til retdebrev fra finansministeren av 4. juni 2020. Brevet følger som vedlegg til denne innstillingen.

2. Redusert arbeidsgiveravgift og kompensasjonsordning for arbeidsgivere i tiltakssonen og på Svalbard

Sammendrag

I behandlingen av Prop. 52 S (2019–2020) og tilhørende Innst. 197 S (2019–2020) fatta Stortinget 19. mars 2020 følgende oppmodingsvedtak nr. 422 og 423 (2019–2020):

«Stortinget ber regjeringen fremme forslag om en midlertidig nedsettelse av arbeidsgiveravgiften med 4 prosentpoeng for en termin, tilsvarende to måneder. Ved kompensasjon for virkningene av korona-pandemien for offentlig sektor tas det hensyn til verdien av differensiert arbeidsgiveravgift.»

«For Finnmark og Nord-Troms som har nullsats kompenseres det i en tilsvarende periode med 250 mill. kroner. Regjeringen bes komme tilbake til hvordan dette kan gjøres.»

Som varsla i Prop. 67 S (2019–2020), følger regjeringa no opp Stortingets vedtak. Framlegget går ut på at arbeidsgjevarar som betaler arbeidsgjevaravgift, skal få redusert avgift for tredje termin (mai og juni) svarande til 4 pst. av grunnlaget for arbeidsgjevaravgift for denne terminen. Regjeringa vil òg utsetje forfall for denne terminen til 15. oktober 2020.

Vidare foreslår regjeringa at arbeidsgjevarar i sone V, som har nullsats på arbeidsgjevaravgift, skal få eit tilskot på 4 pst. av arbeidsgjevaravgiftsgrunnlaget i denne sona for same termin. Sone V utgjør dei delane av Troms og Finnmark fylke som før regionsreforma utgjorde Finnmark og Nord-Troms (heretter kalla «tiltakssona»).

Tilskotet svarer til den fordelene arbeidsgjevarar elles i landet får gjennom den reduserte arbeidsgjevaravgifta. Same kompensasjon skal ytast til arbeidsgjevarar på Svalbard. Desse har nullsats på arbeidsgjevaravgift slik som føretak i sone V.

Både tiltaka vil omfatte både kommunale og private arbeidsgjevarar. Bruttobudsjetterte statlege forvaltningsorgan held ein utanfor både ordningar. Nettobudsjetterte statlege forvaltningsorgan er unnateke frå kompensasjonsordninga, men vil av administrative omsyn vere omfatta av den reduserte arbeidsgjevaravgifta. Fordelen dette inneber for desse verksemdene vert tatt omsyn til i løyvingane, slik at alle dei nettobudsjetterte statlege verksemdene samla sett vert likebehandla.

Ein anslår at tiltaket vil gi eit provenyrtap på om lag 8 mrd. kroner påløpt og bokført i 2020. Anslaget er svært usikkert. I tillegg kjem 167 mill. kroner til kompensasjonsordninga for sone V og Svalbard.

Regjeringa viser til framlegg om endring i Stortingsvedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2020 ny § 3a og ny lov om midlertidig kompensasjonsordning for arbeidsgivere med nullsats for beregning av arbeidsgiveravgift (Sone V og Svalbard).

Komiteens merknader

Komiteen viser til at forslag om endring i Stortingets vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2020 behandles i Innst. 360 S (2019–2020) kapittel 5.

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag til ny lov om midlertidig kompensasjonsordning for arbeidsgivere med nullsats for beregning av arbeidsgiveravgift.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti viser til at Stortinget ved behandling av Innst. 197 S (2019–2020) vedtok følgende anmodningsvedtak: «For Finnmark og Nord-Troms som har nullsats kompenseres det i en tilsvarende periode med 250 mill. kroner. Regjeringen bes komme tilbake til hvordan dette kan gjøres.»

Disse medlemmer registrerer at regjeringens forslag om at kompensasjonen til arbeidsgivere på Svalbard og i tiltakssonen (Finnmark og Nord-Troms) skal få et tilskudd på 4 pst. av arbeidsgiveravgiftsgrunnlaget, er anslått å ha en kostnad på 167 mill. kroner. Disse medlemmer påpeker at dette er 83 mill. kroner lavere enn det Stortinget gikk inn for i behandlingen av Innst. 197 S (2019–2020). Disse medlemmer mener hele beløpet på 250 mill. kroner burde gå til kompensasjon i tiltakssonen i tråd med Stortingets tidligere vedtak, og viser til egne merknader og forslag i Innst. 360 S (2019–2020) som ivaretar dette.

3. Foreløpig startavskrivning for inntektsåret 2020

Sammendrag

Regjeringa gjer framlegg om å innføre 10 pst. startavskrivning for maskiner og andre driftsmiddel i saldo-gruppe d. Framlegget er ein del av tiltaka for å stimulere investeringar og skape vekst i økonomien etter virusutbrotet. Departementet viser til vedtak 445 ved Stortingets behandling av Innst. 216 S (2019–2020):

«Stortinget ber regjeringa innføre en midlertidig ordning med startavskrivning for saldogruppe d (bl.a. for industri) fra 20 til 30 pst., og ber regjeringa komme tilbake med dette i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett 2020.»

Startavskrivning for driftsmiddel i saldogruppe d med 10 pst. inneber at avskrivningssatsen det første året i levetida for driftsmidla på denne saldogruppa vert auka frå 20 pst. til 30 pst.

Innføring av startavskrivning på 10 pst. for driftsmiddel på saldogruppe d erverva i 2020, kan innebære statstøtte etter EØS-avtala. Departementet har innleia ein prosess med EFTA sitt overvåkingsorgan (ESA) for å klarleggje dette.

Proventapet ved å innføre startavskrivning på 10 pst. for nyerverva driftsmiddel i saldogruppe d er berekna til om lag 1 200 mill. kroner påløpt og 200 mill. kroner bokført i 2020. Den reelle skattefordelen svarer difor til skattekreditten av at ein får utsett skatt til seinare år, og renteverknaden av utsett skattebetaling. Denne fordelene er vesentleg lågare enn den kortsiktige reduksjonen i skattebetalingar for inntektsåret 2020.

Departementet foreslår at tiltaket gjeld for 2020, og at ei eventuell vidareføring for 2021 vert vurdert i samband med statsbudsjettet for 2021.

Departementet viser til framlegg til skatteloven § 14-43 nytt femte ledd.

Tiltaket er mellombels og skal berre gjelde for driftsmiddel som vert erverva etter at tiltaket tek til å gjelde og ut året 2020. Endringa kan ikkje gjelde før tiltaket er godkjend av ESA.

Departementet gjer framlegg om at endringa vert sett i verk frå den tid departementet i forskrift fastset med verknad for inntektsåret 2020. Regjeringa vil i samband med statsbudsjettet for 2021 vurdere ei eventuell vidareføring for 2021.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

4. Egen foreløpig skattemessig saldo-gruppe for skip i nærskipfart

Sammendrag

Departementet viser til vedtak 446 ved Stortingets behandling av Innst. 216 S (2019–2020):

«Stortinget ber regjeringa etablere en egen midlertidig skattemessig saldogruppe for skip (utenfor tonnasjeskatteordningen) i nærskipfart, med en avskrivningssats på 20 pst., og ber regjeringa komme tilbake med dette i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett 2020.»

Med ei eiga saldogruppe for skip i nærskipfart med ein avskrivningssats på 20 pst. aukar avskrivningane for skip på denne saldogruppa frå den satsen som no gjeld på 14 pst.

Innføring av ei eiga mellombels skattemessig saldogruppe for skip i nærskipfart med høgare avskrivningssats kan innebære statsstøtte etter EØS-avtala. Det er naudsynt å få tiltaket godkjend frå EFTA sitt overvåkingsorgan (ESA). Det er etablert ein prosess med ESA for å klar eggje dette.

Framlegget vil komplisere skattesystemet og gje potensielt sær s høge administrative kostnader i høve til nytten av framlegget for støttmottakarane. Departementets tilrår difor at framlegget ikkje vert gjennomført. Departementet gjer likevel framlegg om at det vert gjeve ein forskriftsheimel til at Finansdepartementet kan innføre ei mellombels saldogruppe for skip i nærskipfart med avskrivningssats på 20 pst. for nyerverva skip i 2020, som er erverva frå uavhengig part frå og med eit slikt framlegget tek til å gjelde. Det vil gje departementet høve til vidare naudsynnte utgreiingar.

Departementet viser til framlegg til § 14-43 nytt sjetle ledd.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt registrerer at regjeringa ikke følger opp Stortingets vedtak fra behandlingen av Innst. 216 S (2019–2020). Disse medlemmer påpeker at etablering av en egen midlertidig skattemessig saldogruppe for skip i nærskipfart ville kunne hatt positiv effekt for norske verft som sliter som en følge av lav oljepris og den økonomiske nedturen i kjølvannet av koronapandemien.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet viser til at dette tiltaket, sammen med andre tiltak som Senterpartiet foreslår som del av tiltakspakken, kunne lagt til rette for fornyelse av nærskipflåten, noe som både kunne medført lavere klimagassutslipp og

økt konkurransekraft for norske rederier. Disse medlemmer er enige i at etablering av en ny midlertidig saldogruppe kan medføre avgrensingsproblemer. Svaret på den utfordringen bør imidlertid ikke være å avlyse tiltaket, men heller gjennomføre forbedringer i avskrivningsreglene for eksisterende saldogruppe, der slike fartøy inngår. Disse medlemmer viser til egne merknader i Innst. 360 S (2019–2020), der Senterpartiet foreslår økt avskrivingsgrad for saldogruppe E (skip mv.).

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne legger til grunn at regjeringen bestreber seg på å følge opp Stortingets vedtak.

5. Opsjonsskatteordningen for små oppstartsselskap

Sammendrag

I samband med handsaminga av Prop. 67 S (2019–2020) Økonomiske tiltak i møte med virusutbruddet fatta Stortinget 31. mars 2020 følgjande oppmodingsvedtak (vedtak nr. 451):

«Stortinget ber regjeringen komme tilbake med et forslag om en ny modell for opsjonsbeskatning for oppstartsselskaper, senest i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett 2020.»

Departementet har vurdert framlegget om å innføre ein ny modell for skattlegging av opsjonar i oppstartsselskap i samband med revidert nasjonalbudsjett for 2020 og foreslår å utvide ordninga slik at fleire no kan bruke ordninga.

Opsjonsskatteordninga for små oppstartsselskap er etter dagens reglar avgrensa til personar som er tilsette etter 1. januar 2018. Departementet foreslår å fjerne denne avgrensinga slik at ordninga kan nyttast for alle tilsette i selskap som kvalifiserer. Denne endringa åleine vil om lag doble talet på tilsette som ordninga gjeld for.

Departementet foreslår òg å utvide opsjonsskatteordninga slik at selskap med eit høgare tal på tilsette og større omsetning kan nytte ordninga. Talet på tilsette i selskapet er i dag avgrensa til 12 eller færre. Denne grensa vert foreslått heva til 25 eller færre. Samla driftsinntekter og balansesum kan i dag kvar for seg ikkje overstige 16 mill. kroner i inntektsåret før året for tildeling av opsjonar. Denne grensa vert foreslått heva til 25 mill. kroner.

Dei foreslåtte endringane har ikkje vesentlege administrative følgjer. På usikkert grunnlag anslår departementet at framlegget vil redusere provenyet med om lag 690 mill. kroner påløpt og 550 mill. kroner bokført i 2020 samanlikna med saldert budsjett 2020.

Opsjonsskatteordninga er statsstøtte etter reglane om statsstøtte i EØS-avtalen. Endringa må difor god-

kjennast av EFTA sitt overvakingsorgan (ESA) før ho kan gjennomførast.

Føresett at ho vert godkjend, vil departementet gjennomføre endringa ved endring i forskrift 19. november 1999 nr. 1158 (forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven) § 5-14-12.

Departementet ser etter dette oppmodingsvedtaket som utkvittert.

Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Senterpartiet, slutter seg til regjeringens forslag.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet påpeker at det enda ikke foreligger noen rapportering om hvor mye ordningen er brukt etter at den ble innført fra 2018. Disse medlemmer viser til at regjeringens forslag medfører at opsjonsskatteordningen for små oppstartsselskaper vil være fullt innfasert i 2020, i stedet for i 2023. Disse medlemmer mener det er behov for mer kunnskap om hvordan ordningen brukes og hvilke effekter den har, før den utvides ytterligere. Disse medlemmer viser videre til at forslaget utgjør et beregnet provenytap for staten på 550 mill. kroner bokført og 690 mill. kroner påløpt i 2020. Disse medlemmer mener det er høyst uvisst om dette er et treffsikkert koronatiltak.

6. Nye regler for utsatt betaling av skatt, avgift mv.

Nye regler for utsatt betaling av skatt, avgift mv. ble behandlet i Innst. 338 L (2019–2020) og enstemmig vedtatt i Stortinget 3. juni 2020.

7. Utsatt frist for foreldelse av krav om merverdiavgiftskompensasjon

Sammendrag

Etter merverdiavgiftskompensasjonsloven § 3, jf. § 2 får kommunar, fylkeskommunar og einskilde private og ideelle verksemder kompensert meirverdiavgift på kjøp av varer og tenester, med nokre unntak. Søknad om kompensasjon for betalt meirverdiavgift i januar og februar hadde leveringsfrist 14. april. For kommunar og fylkeskommunar gjeld ein særleg kort frist for forelding av krav om meirverdiavgiftskompensasjon; kravet som gjeld januar og februar, vert forelda allereie 10. juni. Viss kravet fell bort fordi fristen ikkje vert overhalden, kan det få store konsekvensar for økonomien i einskilde kommunar.

Tiltaka som er sett i verk som følgje av virusutbrotet, påverkar arbeidet til fylkeskommunane og kommunane. Regjeringa ønskjer å avhjelpe arbeidspresset i kommunane og fylkeskommunane, og gjer framlegg om at

departementet får høve til å gje reglar i forskrift om avvikande tidspunkt for forelding av krav om meirverdiavgiftskompensasjon i nokre situasjonar.

Framlegget vil ikkje ha administrative følgjer eller verknader for provenyet. Departementet viser til framlegg til endring av merverdiavgiftskompensasjonsloven § 10. Departementet foreslår at endringa tek til å gjelde straks.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

8. Reduserte utgifter og kompensasjoner som følge av reduksjon i den lave satsen i merverdiavgiften

Sammendrag

Den låge meirverdiavgiftssatsen er mellombels sett ned frå 12 til 6 pst., jf. Innst. 216 S (2019–2020). Satsreduksjonen gjeld i tidsrommet frå og med 1. april til og med 31. oktober 2020. Frå og med 1. november 2020 vil den låge satsen igjen vere 12 pst. Den låge satsen i meirverdiavgifta gjeld for enkelte tenester som persontransport, overnatting, allmennkringkasting samt tilgjenge til kino, museum, underholdningsstader og store idrettsarrangement.

Tidlegare har satsendringar i den låge meirverdiavgiftssatsen ført til justeringar på utgiftssida av budsjettet. Det gjeld både regelstyrte ordningar som nøytraliserer verknader av meirverdiavgifta, og ordningar om kjøp av persontransporttenester. Ved satsreduksjonen no vart det ikkje gjort justeringar på utgiftssida, men Finansdepartementet varsla å kome tilbake med framlegg til justeringar av relevante poster på utgiftssida i samanheng med Revidert nasjonalbudsjett 2020, jf. Prop. 58 LS (2019–2020) og Prop. 67 S (2019–2020).

Regjeringa foreslår å redusere løyvinga til NRK. Løyvinga til NRK som er vedteke i saldert budsjett, reflekterer ei meirverdiavgift på 12 pst. Når avgiftssatsen no er mellombels redusert til 6 pst., bør løyvinga òg reduserast. Regjeringa foreslår at kap. 335 post 79 vert redusert med 200,4 mill. kroner, jf. nærare omtale i Prop. 117 S (2019–2020) Tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i Statsbudsjettet 2020. Satsreduksjonen medfører òg redusert kompensasjon gjennom regelstyrte ordningar som nøytraliserer verknader av meirverdiavgifta, slik som ordninga med meirverdiavgiftskompensasjon for kommunesektoren og nøytral meirverdiavgift for statsforvaltninga. Regjeringa foreslår difor òg å justere ned overslagsløyvingane for desse ordningane med samla 90 mill. kroner. Det gjeld mellom anna kap. 1632 post 61, jf. omtale i Prop. 117 S (2019–2020).

Regjeringa foreslår ikkje å redusere løyvingane til kjøp av persontransporttenester. Transportselskapa opplever ein nedgang i reisande passasjerar på mellom

70 og 90 pst. Løyvingane er auka på alle desse områda for å halde oppe minimumstransport under virusutbrottet. Det vil dermed ikkje vere føremålstenleg å redusere desse løyvingane no.

Samla foreslår regjeringa å redusere postar på utgiftssida med 290 mill. kroner. Overslaget på det samla netto provenytapet for staten som følge av redusert meirverdiavgiftssats, vert dermed 1 490 mill. kroner påløpt og bokført i 2020.

Komiteens merknader

Komiteen tar omtalen til orientering og viser til behandlingen i Innst. 360 S (2019–2020).

9. Egenendring av skattefastsetting i rederlagskatteordningen

Sammendrag

Selskap som oppfyller visse vilkår, kan velje å verte skattlagde etter særreglane i kapittel 8 i skatteloven om skattlegging av reiarlag. Ordninga inneber at inntektene frå skipsfart er skattefrie. Kostnadar og tap knytt til skipsfart gjev ikkje rett til frådrag.

Etter ligningsloven av 1980, som no er oppheva, måtte selskapa krevje skattlegging etter reglane i reiarlagskatteordninga når dei leverte sjølvmeldinga (skattemeldinga). Det same gjeld etter skatteforvaltningsloven av 2016. Den erstatta mellom anna ligningsloven, med verknad frå og med 2017.

Ved overgangen frå ligningsloven til skatteforvaltningsloven vart fastsetjingsmåten for formues- og inntektsskatt endra, og dei skattepliktige fekk høve til å endre feil i tidlegare leverte skattemeldingar tre år tilbake i tid, noko ligningsloven ikkje opna for.

Eigenendring kan gje selskapa moglegheit til å tilpasse seg dersom dei kan velje på ny om selskapet skal skatte etter vanlege selskapsskattelegjar eller etter reglane for reiarlagskatteordninga. Selskapa kan rekne på den skattemessige verknaden av dei to alternative skatteregima fleire år tilbake i tid, og dermed endre dei tidlegare vala mellom vanleg skattlegging og særskilt skattlegging for reiarlag.

Departementet legg til grunn at høvet til eigenendring som vart innført med skatteforvaltningsloven, ikkje var meint å omfatte ei endring av skatteregime for reiarlag. I eit framlegg som vart sendt på høyring 25. februar 2020 foreslo departementet ei endring i skatteforvaltningsloven for å klargjere rekkjevidda av høvet til eigenendring. Framlegget inneber at selskapet, som hovudregel med bindande verknad, vel skatteregime når det leverer sjølvmeldinga året etter inntektsåret. Framlegget verkar ikkje inn på høvet til å endre feil i skattegrunnlaget innanfor valt skatteordning.

I høyringsrunden har to høyringsinstansar svart. Dei er einige i framlegget, men ein instans var ueinig i iverksetjingstidspunktet.

Departementet viser til framlegg til skatteforvaltningsloven § 9-4 første ledd nytt femte punktum. Departementet gjer framlegg om at endringa tek til å gjelde straks.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

10. Eiendomsskatt

10.1 Økning av minstegrensen for utskrivning av eiendomsskatt

Sammendrag

Kommunane skal etter eigedomsskattelova § 14 fjerde ledd ikkje skrive ut eigedomsskatt så fram skatten for den einskilde eigedommen vert mindre enn 50 kroner. Grensa er sett for at kostnadane ved innkrevjinga av eigedomsskatten ikkje skal vere høgare for kommunen enn sjølve skatten.

Medan innkrevjingskostnadane ved eigedomsskatten har vorte større, har minstegrensa ikkje vore endra sidan eigedomsskattelova tok til å gjelde i 1976. I nokre tilfelle vil det difor koste meir å krevje inn skatten enn inntekta er for kommunen. Innkrevjing av eigedomsskatt bør vere rekningssvarande. Departementet gjer framlegg om å auke minstegrensa i eigedomsskattelova § 14 fjerde ledd. 50 kroner i 1976 utgjer om lag 280 kroner etter dagens pengeverdi. Departementet gjer framlegg om å auke beløpsgrensa til 300 kroner, og at endringa tek til å gjelde frå skatteåret 2021.

Departementet legg til grunn at framlegget ikkje vil føre med seg store endringar for kommunane. For kommunar med høge innkrevjingskostnadar vil framlegget difor ha ein positiv økonomisk verknad. For dei skattytarane som betaler mellom 50 og 300 kroner i eigedomsskatt, vil skatten falle heilt bort, noko som òg gjer det enklare for kommunane.

Departementet viser til framlegg om endring i eigedomsskattelova § 14 fjerde ledd.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

10.2 Maksimal sats for bolig og fritidseiendom i eiendomsskatten

Sammendrag

Regjeringa varsla i Prop. 1 LS (2019–2020) Skatter, avgifter og toll 2020 at ho tok sikte på å redusere den maksimale eigedomsskattesatsen for bustad og fritidsbustad frå 5 til 4 promille frå og med 2021. Det vart varsla at endringa ville kome i samband med eit opplegg

for kommunane sin økonomi i kommuneproposisjonen for 2021.

Regjeringa varslar no at ein tek sikte på å redusere den maksimale eigedomsskattesatsen for bustad og fritidsbustad frå 2022.

Komiteens merknader

Komiteen tar omtalen til orientering.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til sine merknader i Innst. 360 S (2019–2020), hvor flertallet går inn for å redusere den maksimale eiendomsskattesatsen for bolig og fritidsbolig til fire promille fra 2021.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt mener det er et viktig prinsipp at norske kommuner bør beholde handlingsrommet til å fastsette eiendomsskatten lokalt innenfor dagens regelverk, og støtter derfor ikke at maksimalsatsen reduseres fra 5 til 4 promille fra 2021. Disse medlemmer vil påpeke at lang tids underfinansiering av kommunesektoren gjør at mange kommuner i dag ser seg nødt til å ilegge eiendomsskatt for å sikre finansiering til viktige velferdstjenester.

Disse medlemmer mener at utforming av skatten lokalt i hver enkelt kommune gjør det lettere å sikre en sosial profil, hvor bunnfradrag og ulike satser brukes for å sikre at det er de som reelt har størst boligformue, som bidrar mest. Ved lokal utforming er det også mulig å ha ordninger for fritak, geografisk differensiering og andre tiltak som sikrer en god omfordelende profil.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Miljøpartiet De Grønne mener regjeringens erklærte motstand mot eiendomsskatt vises dårlig i overføringene til kommunene. Nivået på eiendomsskatt er historisk høyt, og rekordmange kommuner har innført eiendomsskatt under dagens regjering. Kommunene har ikke fått tilstrekkelige overføringer til å håndtere de utgiftene de har, og regningen veltes over på innbyggerne. Den beste måten å få bort eiendomsskatt på er å øke overføringene til kommunene, slik at de kan gjøre nødvendige investeringer og tilby gode tjenester til innbyggerne uten eiendomsskatt. Disse medlemmer mener det er et viktig prinsipp at norske kommuner bør beholde handlingsrommet til å fastsette eiendomsskatten lokalt innenfor dagens regelverk.

11. Fritak for merverdiavgift på dybdejournalistikk

Sammendrag

Frå 1. juli 2019 vart fritaket for meirverdiavgift for tidsskrift utvida til òg å omfatte fritak for tidsskrift i elektronisk format. I arbeidet med føresegna for elektroniske tidsskrift vart det frå fleire høyringsinstansar peikt på at framlegget ikkje tok tilstrekkeleg omsyn til dei moglegheitene til mellom anna fleksibel publisering, som ligg i elektronisk publisering.

Fritaket for aviser, både i trykt og elektronisk format, er i dag mellom anna avgrensa til aviser som har ei brei dekking av nyheits- og aktualitetsstoff. Departementet gjer framlegg om at fritaket for aviser vert utvida til òg å omfatte aviser som har ei djuptgåande dekking av nyheits- og aktualitetsstoff. Framlegget er meint å gje medium som driv denne typen journalistisk produksjon og publisering høve til å gjere seg nytte av moglegheitene som ligg i elektronisk publisering.

Departementet gjer framlegg om at endringa vert gjennomført ved ei endring av merverdiavgiftsloven § 6-1 om fritak for aviser, slik at lova ikkje berre omfattar aviser trykt på papir, men òg aviser i elektronisk format (elektroniske aviser). Dei nærare krava til kva som vert rekna som ei avis i merverdiavgiftsloven si forstand gjer departementet framlegg om vert regulert i ei ny forskrift til merverdiavgiftsloven § 6-1. Departementet gjer difor framlegg om eit nytt andre ledd i merverdiavgiftsloven § 6-1 som gjev departementet høve til å fastsetje forskrift om kva ein meiner med aviser, irekna om vilkår for fritak.

Departementet legg opp til at det i forskrifta vert fastsett at det med aviser meinast redaktørstyrte medium som vert publisert ein gong i veka eller oftare og er retta mot allmenta. I tillegg legg departementet opp til at avisa anten må ha brei journalistisk produksjon og publisere i hovudsak nyheiter og aktualitetsstoff frå ulike samfunnsområde, eller djuptgåande journalistisk produksjon og publisere i hovudsak nyheiter og aktualitetsstoff frå eit avgrensa samfunnsområde.

Framlegget til ny § 6-1 i merverdiavgiftsloven, som omfattar elektroniske aviser, dekkjer delar av fritaket i gjeldande § 6-2 i merverdiavgiftsloven om fritak for elektroniske nyheitsstenester. Departementet gjer framlegg om å endre merverdiavgiftsloven § 6-2 slik at det avgrensast mot tilfelle der fritaket vil følgje av merverdiavgiftsloven § 6-1 om aviser.

Departementet legg opp til enkelte endringar i merverdiavgiftsforskriften § 6-2-1 om elektroniske nyheitsstenester for å oppnå einsarta omgrep med dei nye forskriftene til merverdiavgiftsloven § 6-1 om aviser. Endringane i merverdiavgiftsloven § 6-2 eller merverdiavgiftsforskriften § 6-2-1 er elles ikkje meint å inne-

bere endra rekkjevidde av fritaket for elektroniske nyheitsstenester.

Departementet legg til grunn at framlegget til utvida omfang av fritaket for aviser ikkje inneber statsstønad som må notifiserast etter EØS-regelverket.

Departementet legg opp til at endringane tek til å gjelde frå 1. juli 2020. Endringane vil gje eit provenytap på om lag 25 mill. kroner påløpt og 15 mill. kroner bokført i 2020. Det understrekast at tala er usikre. Dei langsiktige verknadane på provenyet er truleg betydeleg større. Departementet viser til omtalen av de økonomiske og administrative følgjene av framlegget.

Departementet viser til framlegg til endring i merverdiavgiftsloven §§ 6-1 og 6-2.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

12. Avgift på elektrisk kraft til utvinning av kryptovaluta i datasenter

Avgift på elektrisk kraft behandles i Innst. 360 S (2019–2020), kapittel 5.

13. Fritak for CO₂-avgift på naturgass og LPG for kvotepliktige virksomheter

Sammendrag

I Prop. 1 LS (2019–2020) Skatter, avgifter og toll 2020 foreslo regjeringa å oppheve fritaket for CO₂-avgift på naturgass og LPG til kjemisk reduksjon eller elektrolyse, metallurgiske og mineralogiske prosessar. Framlegget vart vedteke av Stortinget, men fleirtalet i finanskomiteen peika på at «CO₂-avgift og kvotesystemet er to likeverdige virkemidler som skal oppfylle det samme målet, og at norsk fastlandsindustri i utgangspunktet ikke bør være ilagt både kvoteplikt og CO₂-avgift for samme utslipp. Flertallet ber regjeringen vurdere hvorvidt det finnes muligheter innenfor regelverket til å frita kvotepliktige virksomheter for CO₂-avgift på naturgass mv.», jf. Innst. 3 S (2019–2020).

I Innst. 216 S (2019–2020), jf. Prop. 67 S (2019–2020), viser fleirtalet i finanskomiteen til denne merknaden og ber om at regjeringa følgjer opp saka seinast i Revidert nasjonalbudsjett 2020.

Departementet er i kontakt med EFTA sitt overvåkingsorgan (ESA) om saka. ESA har for tida høgt arbeidspress og har førebels ikkje kunna behandle saka. Regjeringa vil kome attende til saka i budsjettet for 2021.

Frå 1. april 2020 er naturgass og LPG til kjemisk reduksjon eller elektrolyse, metallurgiske og mineralogiske prosessar igjen friteke for CO₂-avgift. Regjeringa tek sikte på å gradvis trappe opp avgifta med 25 pst. i 2021, 50 pst. i 2022, 75 pst. i 2023 og full avgift frå 2024, jf. Prop. 70 LS (2019–2020) og Innst. 233 S (2019–2020).

Komiteens merknader

Komiteen tar omtalen til orientering.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet viser til omtalen og imøteler at regjeringen legger frem et forslag i statsbudsjettet for 2021 om å frita kvotepliktige virksomheter fra CO₂-avgift på naturgass og LPG.

Komiteens medlem fra Miljøpartiet De Grønne viser til egen omtale i Innst. 360 S (2019–2020).

14. Ny metode for måling av avgasser (WLTP) i engangsavgiften for varebiler

Sammendrag

Eingongsavgifta for person- og varebilar vert berekna ut frå vekt og utslepp av CO₂ og NO_x. EU har over ei tid fasa inn nye reglar for måling av avgassar som skal leggjast til grunn ved typegodkjenning av nye motorvogner. Dei nye reglane inneber mellom anna at det skal nyttast ein ny køyresyklus (Worldwide harmonized Light vehicles Test Procedure (WLTP)) ved målinga. Målinga gjev meir realistiske utsleppsverdiar enn den gamle New European Driving Cycle (NEDC), som no vert fasa ut. Dette får mellom anna konsekvensar for eingongsavgifta.

Dei nye reglane har vorte fasa inn gradvis. Frå 1. september 2018 er alle nye personbilar målte etter WLTP. For varebilar gjeld fristane eit år seinare. Fram til 2021 vil det òg verte fastsett CO₂-utslepp rekna etter NEDC for alle nye person- og varebilar.

I budsjettet for 2020 vart overgangen til WLTP for personbilar gjennomført innanfor ei provenynøytral ramme. Satsane og innslagspunkta i CO₂-komponenten i eingongsavgifta vart justerte slik at omlegginga vart om lag provenynøytral. Regjeringa varsla i Revidert nasjonalbudsjett 2019 at for varebilar og campingbilar skal NEDC-verdiar nyttast ved utrekninga av CO₂-komponenten i eingongsavgifta ut 2020, og at WLTP vil gjelde frå 1. januar 2021.

Regjeringa vil gjennomføre overgangen til WLTP for varebilar og campingbilar i budsjettet for 2021. Overgangen vil følgje mal frå overgangen for personbilar, ved at den vert gjort innanfor ei provenynøytral ramme og i hovudsak gjennom justeringar av satsar og innslagspunkt innanfor CO₂-komponenten.

Campingbil er ikkje definert i det køyretøYTEkniske regelverket, men har ein eigen avgiftsteknisk definisjon. Vanlegvis vert campingbilar bygd med utgangspunkt i køyretøy som teknisk vert klassifisert som varebilar (N1) eller lette lastebilar (N2), men òg personbilar (M1) vert nytta. Reglane for om og korleis utslipp skal fastsettast varierer mellom dei ulike køyretøygruppene, og det

er gjeve særlege reglar for spesialbygde køyretøy. Departementet vurderer korleis overgangen til WLTP for campingbilar bør gjennomførast, mellom anna om det vil vere naudsynt med særlege tilpassingar for desse. Regjeringa vil kome attende til den konkrete gjennomføringa i budsjettet for 2021.

Komiteens merknader

Komiteen tar omtalen til orientering.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til sine merknader og forslag i Innst. 360 S (2019–2020), hvor flertallet går inn for en endring av regelverk for campingbiler som åpner for at antall sitteplasser kan overstige antall liggeplasser.

Flertallet viser til sine merknader og forslag i Innst. 360 S (2019–2020), hvor flertallet går inn for en provenynøytral omlegging av engangsavgiften for campingbiler i forbindelse med overgangen til WLTP som målemetode for utslipp av CO₂ fra 2021.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet viser til regjeringens omtale av arbeidet med overgang til bruk av WLTP-verdier for fastsetting av CO₂-komponenten i engangsavgiften for campingbiler. Måten denne saken er omtalt på i regjeringens budsjettokument, medfører stor usikkerhet med hensyn til hvorvidt omleggingen vil skje innenfor provenynøytrale rammer. Disse medlemmer finner det riktig å minne om at man for øvrige kjøretøygrupper har lagt til rette for at overgangen til bruk av WLTP skal skje på en provenynøytral måte. Det vil således være uheldig om man gjør et unntak for dette når det gjelder campingbiler som eneste kjøretøygruppe. Videre finner disse medlemmer det også riktig å tydeliggjøre at kjøp og bruk av campingbiler har positive økonomiske ringvirkninger og kommer ulike næringer over hele landet til gode. En avgiftsomlegging som ikke skjer i henhold til prinsippet om provenynøytralitet, vil i realiteten kunne medføre en betydelig avgiftsøkning for campingbiler, med negative økonomiske og sysselsettingsmessige konsekvenser for viktige distriktsarbeidsplasser som resultat. Disse medlemmer viser til svar fra finansminister Jan Tore Sanner på skriftlig spørsmål 1613 (2019–2020) fra representanten Soleim, der det slås fast at «Også for campingbiler er det snakk om en provenynøytral omlegging», og legger til grunn at dette følges opp i forbindelse med overgangen til bruk av WLTP som målemetode for utslipp av CO₂ fra 2021.

15. Tollfritak for roser fra GSP+-land

Sammendrag

Som andre industriland gjev òg Noreg lågare toll til utviklingsland gjennom GSP-ordninga (Generalized system of preferences). Ordninga er einsidig og kan trekjast tilbake eller endrast av Noreg. Den norske GSP-ordninga vart etablert i 1971 og har vorte endra fleire gonger.

Utgangspunkt for tollpreferansar etter GSP-ordninga er OECD si liste over utviklingsland som mottek offisiell støtte (DAC-lista). Lista deler inn land i fire grupper ut frå den økonomiske situasjonen deira, slik: 1) minst utvikla land (MUL), 2) andre låginntektsland, 3) lågare mellominntektsland og 4) høgare mellominntektsland. Den norske GSP-ordninga gjev MUL og andre låginntektsland med mindre enn 75 mill. innbyggjarar toll- og kvotefridom for alle varer. Lågare mellominntektsland med mindre enn 75 mill. innbyggjarar vert skilde ut i ei eiga gruppe kalla GSP+, medan andre lågare mellominntektsland og høgare mellominntektsland vert rekna som vanlege GSP-land. GSP+ og vanlege GSP-land får ulike gradar av tollreduksjon på landbruksvarer. Normalt vert lista oppdatert kvart tredje år.

Tollen på avskorne roser er todelt. I perioden 1. november–31. mars er det tollfritak for alle land (varenummer 06.03.1110 i tolltariffen). I tida 1. april–31. oktober er allmenn tollsats 249 pst. (varenummer 06.03.1120). Gjennom GSP-ordninga har GSP+-landa i dag ein toll på 150 pst. for desse varene, medan vanlege GSP-land har ein tollsats på 211,7 pst. Samstundes har nokre land gjennom frihandelsavtalar fått lågare toll på roser. Til dømes får EU og EFTA-landa ein tollsats på 150 pst. i sumarhalvåret, dvs. same tollsats som GSP+ har per i dag.

Kenya er i dag det største leverandørlandet av roser til Noreg, følgd av Etiopia og Tanzania. Ei viktig årsak til dette er at landa har tollfritak gjennom den norske GSP-ordninga. Som følge av økonomisk framgang vil Kenya ved neste revisjon av DAC-lista truleg få endra status frå låginntektsland til GSP+-land. Neste revisjon av lista er venta hausten 2020. Med verknad frå 2021 vil i så fall roser frå Kenya få ein toll på 150 pst. i perioden 1. april–31. oktober. Med ein slik tollsats vil det truleg ikkje verte importert roser frå Kenya.

GSP-ordninga inneber at utviklingsland som kjem opp i ein høgare inntektskategori, skal miste tollfordelane sine, til fordel for utviklingsland i lågare inntektskategori. Landa i lågare inntektskategori betrar dermed si relative konkurransekraft. For roser vil auka toll for Kenya kome Etiopia og Tanzania til gode, då dei to landa vil behalde tollfritaket sitt fordi dei framleis vil vere MUL. På den andre sida er tollpreferansar gjennom GSP-ordninga meint som hjelp til å byggje opp eigen industri og økonomisk vekst. Det vil vere uheldig om auka

toll som følge av den økonomiske veksten i Kenya, skulle medføre at den store eksporten av roser til Noreg stoppar opp. Landets blomeeksport tapar dessutan store inntekter som følge av virusutbrotet. Tollauke på roser kan svekkje Kenyas økonomi ytterlegare. Regjeringa ønsker difor ikkje auka toll på roser frå Kenya.

Den norske GSP-ordninga byggjer på objektive kriterium, noko som inneber at samanliknbare land i same inntektskategori skal behandlast likt. Tollreduksjon for roser bør difor omfatte alle GSP+-land, og ikkje berre Kenya. Per i dag er det ingen GSP+-land som eksporterer roser til Noreg. Ei tollendring for roser vil først ta til å gjelde frå og med 2021. Regjeringa vil difor kome attende i budsjettet for 2021 med framlegg om at toll på avskorne roser mv. (varenummer 06.03.1120) frå GSP+-land vert redusert til null i perioden 1. april–31. oktober. Omsynet til føreseielege vilkår for roseeksportørane i Kenya og for importørane i Noreg tilseier at endringa vert varsla i god tid.

Komiteens merknader

Komiteen tar omtalen til orientering.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet viser til at Norge gjennom GSP-ordninga gir toll- og kvotefritak for alle varer til MUL og andre lavinntektsland med mindre enn 75 mill. innbyggere. GSP-ordninga innebærer at utviklingsland som kommer opp i en høyere inntektskategori, skal miste tollfordelene sine, til fordel for utviklingsland i lavere inntektskategorier. Dette bidrar til at land i lavere inntektskategori bedrer sin konkurransekraft. Disse medlemmer ønsker å stå fast på dette prinsippet, og går derfor mot forslaget om tollfritak for roser fra GSP+-land.

16. Tollfritak på kjøtt fra egen jakt til eget bruk

Sammendrag

Departementet gjer framlegg om å lovfeste tollfritak på kjøtt frå eiga jakt til bruk i eige hushald.

Eit slikt fritak var tidlegare fastsett i forskrift om administrative tollnedsettelsar for landbruksvarer § 19. Som ledd i ein større revisjon av regelverket oppheva Landbruks- og matdepartementet føreseigna frå 1. april 2016.

Føreseigna innebar at tollstyresmaktene kunne fritta frå toll innførsel av inntil 75 kg kjøtt frå eiga jakt per jeger per kalenderår til bruk i eige hushald. Fritaket kom i tillegg til reisegodsføresegnene. Det tydde at det i tillegg til jaktkjøtet omfatta av tollfritaket kunne verte innført inntil ti kg kjøtt toll- og avgiftsfritt per reisande, på vilkår av at verdien på kjøtet ikkje oversteig verdigrensene i reisegodsføresegnene. Jaktkjøtet omfatta av tollfritaket var ikkje friteke for meirverdiavgift. Ved innførsel av

jaktkjøt omfattast av tollfritaket måtte kjøtet meldast, leggjast fram og deklarerast til tollstyremaktene. I tillegg måtte det leggjast ved ei skriftleg fråsegn om at vilkåra for fritaket var oppfylte.

I dag vert fritaket framleis praktisert medan ein ventar på endra reglar. Ei slik endring var på høyring våren 2019. I høyringa vert det foreslått å vedta ei ny føresegn i tolloven som fører vidare tollfritaket på kjøt frå eiga jakt til bruk i eige hushald. Det vert òg foreslått å gje heimel til at Finansdepartementet kan gje føresegn om vilkår for og omfanget av tollfritaket. Det er etter framlegget ikkje eit krav at det ved innførsel skal leggjast ved ei skriftleg fråsegn om at vilkåra for fritaket er oppfylte. Etter framlegget gjeld fritaket framleis i tillegg til reise-godsføresegnene.

I høyringa støtta Landbruks- og matdepartementet og Norges Jeger- og fiskerforbund framlegget utan ytterlegare merknadar. Mattilsynet peika på at det veterinære importregelverket set visse grenser for lovleg innførsel av kjøt. Departementet viser til at tollstyresmaktene framleis vil handheve restriksjonar i anna regelverk. Landbruksdirektoratet peika på at den gjeldande ordninga kan gje eit større insentiv til å overhalde regelverket, da ei fråsegn om at vilkåra for fritaket er oppfylte vert kravd rutinemessig. Departementet viser til at tollstyresmaktene vil følgje opp det nye regelverket for å sikre at reglane vil overhaldast. Om det likevel viser seg mest føremålstenleg at det vert kravd ei fråsegn, kan tollstyresmaktene etter dei vanlige føresegner i tollregelverket framleis krevje ei skriftleg fråsegn ved tollekspedisjonen.

Framlegget vil ikkje ha verknad for provenyet eller administrative følgjer, då framlegget i hovudsaka fører vidare gjeldande praksis.

Departementet gjer framlegg om at endringane tek til å gjelde straks. Departementet viser til framlegg om endring i tolloven § 5-10.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

17. Merverdiavgiftsfritak på ufortollet kjøretøy til bruk for ambassader m.m.

Sammendrag

Departementet gjer framlegg om å lovfeste meirverdiavgiftsfritak på innanlandsk omsetjing av utolla køyretøy til bruk for ambassadar og konsulat, og deira personell.

Eit slikt fritak har vorte praktisert sidan 1970. Fritaket inneber at ambassadar og konsulat, og deira personell kan kjøpe køyretøy frå forhandlar sitt tollager utan meirverdiavgift.

Når ei vare ligg på eit tollager i Noreg, er ho innført til Noreg. Normalt skal varer tollbehandlast ved innfør-

sel. For varer som ligg på eit tollager skal det likevel først bereknast og betalast toll og avgift, når vara vert tekne ut frå tollageret. Eit sal av varer frå tollager vert uansett rekna som innanlandsk omsetjing.

Når ein bilforhandlar sel køyretøy frå tollageret sitt, skal det som hovudregel bereknast og betalast meirverdiavgift. Det er i dag ikkje formell lovheimel for å fritak for meirverdiavgift innanlandsk omsetjing av utolla køyretøy til ambassadar og konsulat og deira personell. Fritaket vert difor i dag praktisert ved at det etter søknad vert gitt dispensasjon. Derimot er det formell lovheimel for fritak for meirverdiavgift på innførsel av køyretøy bestemt til bruk for ambassadar og konsulat, og deira personell. Departementet viser til at det er god grunn til å behandle tilfella likt.

Framlegget har ikkje vore sendt på høyring, men departementet legg til grunn at det ikkje er naudsynt. Framlegget vil ikkje ha verknader for provenyet eller administrative følgjer, då framlegget fører vidare gjeldande praksis.

Departementet gjer framlegg om at endringane tek til å gjelde straks. Departementet viser til framlegg til endring i merverdiavgiftsloven § 6-12.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

18. Supplerende støtte til uføre flyktninger

Sammendrag

Ordninga med supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg vart innført frå 1. januar 2006 for å sikre personar over 67 år med liten eller ingen pensjon frå folketrygda ei minste samla inntekt, jf. lov 29. april 2005 nr. 21. Ytinga vert skattlagt som pensjonsinntekt.

Det er vedteke at ordninga med supplerande stønad skal utvidast til òg å omfatte uføre flyktningar under 67 år. Bakgrunnen for endringa er at dei fleste særreglane for flyktningar i folketrygdloven knytte til butid, vert oppheva, jf. Prop. 10 L (2019–2020) kapittel 7 og Innst. 80 L (2019–2020) punkt 1.7. Flyktningar hadde tidlegare rett til fulle minsteytingar for pensjon og uføretrygd, uavhengig av butid. Endringane i folketrygdloven får verknad for krav om uføretrygd som vert sette fram frå 1. januar 2021, jf. Prop. 117 S (2019–2020). Det inneber at dei berre vil gjelde for nye mottakarar.

Full supplerande stønad til uføre flyktningar skal svare til minste årlege yting for uføretrygd.

Departementet meiner at supplerande stønad til uføre flyktningar bør skattleggjast som uføretrygd og andre uføreytingar, dvs. som lønsinntekt. På denne bakgrunnen foreslår departementet enkelte endringar i skatteloven og i reglane om trygdeavgift i folketrygdloven.

Etter skatteloven § 5-42 bokstav a er «uføretrygd etter folketrygdloven kapittel 12» og «uføreytelser fra andre ordninger» skattepliktig inntekt. Minstefrådraget for slike ytingar skal reknast ut frå satsane for lønsinntekt etter skatteloven § 6-32 første ledd bokstav a. Departementet legg til grunn at supplerande stønad til uføre flyktningar går inn under omgrepet «uføreytelser fra andre ordninger», og at det ikkje er behov for å endre desse føresegnene.

Etter skatteloven § 12-2 bokstav i inngår «støtte etter lov om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg» i personinntekta til mottakaren. Vidare inngår «uføretrygd etter folketrygdloven kapittel 12 og uføreytelser fra andre ordninger» i personinntekta etter bokstav j. Supplerande stønad til uføre flyktningar er dermed famna av både bokstav i og j.

Skatteloven § 16-1 inneheld reglar om frådrag i skatt for pensjonsinntekt. Etter skatteloven § 16-1 første ledd bokstav c vert det gjeve skattefrådrag for skattytar som «mottar stønad etter lov 29. april 2005 nr. 21 om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg». For å sikre at det berre vert gjeve skattefrådrag i ytingar som skal skattleggjast som pensjonsinntekt, må bokstav c avgrensast til å gjelde supplerande stønad til personar som har fylt 67 år.

Folketrygdloven § 23-3 regulerer satsane for trygdeavgift. Etter § 23-3 andre ledd nr. 1 bokstav a skal det betalast låg sats av pensjon mv. Det omfattar òg «støtte etter lov om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg». Departementet foreslår endringar i folketrygdloven § 23-3 andre ledd nr. 1 bokstav a, slik at det uttrykkeleg går fram at det berre skal reknast låg trygdeavgift av supplerande stønad til personar som har fylt 67 år. Supplerande stønad til uføre flyktningar vil då gå inn under § 23-3 andre ledd nr. 2 bokstav b. Der framgår det at det skal betalast mellomsats av «uføreytelser fra andre ordninger», på same måte som av uføretrygd frå folketrygda.

Departementet viser til framlegg om endringar i skatteloven § 16-1 og folketrygdloven § 23-3.

Endringane vil ikkje ha nemneverdige administrative følgjer eller verknader for provenyet. Departementet gjer framlegg om at endringane tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2021.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt er sterkt kritisk til regjeringens vedtak om å kutte i særordninger for flyktninger i trygderegelverket. Særordningene ble innført nettopp i erkjennelsen av at mange bærer på traumer og skader som gjør at det er umulig å

komme i arbeid og oppfylle kravene i regelverket. Derfor har personer med flyktningstatus vært unntatt botidskravet og fått rett til full minstepensjon uansett alder ved ankomst til Norge.

Disse medlemmer viser til at regjeringens innstramminger vil føre til at flyktninger i stedet for trygd og pensjon skal få behovsprøvde ytelser som supplerende stønad eller være henvist til økonomisk sosialhjelp. Uten rett til uførepensjon eller alderspensjon vil flyktninger som ikke kan arbeide, havne i en svært sårbar økonomisk situasjon. Supplerende stønad skal behovsprøves mot familiens øvrige inntekt og eventuell formue. Når ytelsen også skal behovsprøves, vil det gjøre det umulig for flyktninger som bor lenge i landet, på sikt å spare opp nok penger til egen bolig.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet viser til at disse medlemmer ikke støttet endringene om å oppheve særreglene om botid for flyktninger, men vil ikke motsette seg de foreslåtte endringene i skatteloven.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti viser til egne merknader og forslag i forbindelse med behandlingen av Prop. 1 S (2019–2020), jf. Innst. 15 S (2019–2020).

19. Overgangsordning for håndtering av utleggstrekk

Sammendrag

I samband med overføring av kommunal skatteoppkrevjar til Skatteetaten gjer departementet framlegg om ein overgangsordning for handtering av utleggstrekk for enkelte typar krav. Framlegget inneber ein forskriftsheimel i skattebetalingsloven § 14-5 fjerde ledd. Heimelen gjev departementet høve til å gjere unntak frå regelen om oppgjer mv. for utleggstrekk i skattebetalingsloven § 14-5 andre ledd for visse kravstypar.

Departementet gjer framlegg om at endringa tek til å gjelde straks.

Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, slutter seg til regjeringens lovforslag.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt viser til at Skatteetaten i lys av koronapandemien har gjort en ny vurdering av overføringen av skatteoppkravingen fra kommunene til Skatteetaten, og at denne nå er utsatt til 1. november 2020.

Disse medlemmer viser til at innplassering av skatteoppkreverne i Skatteetaten vil kreve at mange må endre arbeidssted, og noen vil måtte reise langt eller til og med flytte. Disse medlemmer mener det er fornuftig at dette settes på vent gitt de nåværende forhold, dette både for å sikre kontinuitet i skatteoppkrevernes arbeid og for å redusere usikkerhet og konsekvenser for de ansatte i skatteoppkrevingen. Disse medlemmer viser til at Skatteetaten får pålagt betydelige ekstraoppgaver som en følge av de vedtakene Stortinget har fattet for å avhjelpe den økonomiske krisen forårsaket av korona-pandemien. En utsettelse av overføringen av skatteoppkrevingen vil være et bidrag til å frigjøre kapasitet i Skatteetaten.

Disse medlemmer viser til at en overføring av skatteoppkrevingen medfører en rekke praktiske utfordringer. Dette gjelder blant annet nye lokaler som må kontraheres, tilpasses og tas i bruk, tildeling av nytt teknisk utstyr, tilgangsstyring på tekniske systemer og nye arbeidsprosesser i en ny integrert organisasjon.

Disse medlemmer viser til at Fagforbundet i brev til Finansdepartementet av 7. mai har uttrykt bekymring knyttet til konsekvensene av å gjennomføre overføring av skatteoppkreverfunksjonen til Skatteetaten innenfor gjeldende tidsfrist 1. november 2020. Av brevet fremkommer bl.a. følgende:

«I forbindelse med nylig innførte tiltakspakker grunnet koronasituasjonen er behovet for innfordringskompetanse og kontrollfunksjon helt avgjørende for Norges fremtidige skatteinngang. Styrken ved dagens skatteoppkreving er lokal forankring og tett kommunikasjonen mellom skatteoppkrever og skatteyter. Dialogen lokalt har vært en suksessfaktor for skatteoppkrevernes gode resultater og vil være avgjørende for håndtering av veiledningsoppgaver til de skattepliktige i lokalsamfunnet i tiden fremover, også etter 1. november. Denne krisen vil ha en langtidseffekt og den lokale tilknytningen for skatteoppkreverfunksjonen vil være helt avgjørende.

Vi er bekymret for at denne krisen vil vedvare og effekten på skatte- og avgifts innfordring vil vare langt utover inneværende år. En overføring av skatteoppkreverne i krisetid er ikke hensiktsmessig og vil være til hinder for det samfunnsoppdraget denne funksjonen har i dag.»

Disse medlemmer viser til at Fagforbundet med bakgrunn i dette ber Finansdepartementet om å gjøre en risikovurdering av vedtaket om overføring av skatteoppkreverne til Skatteetaten og at nytt overføringstidspunkt besluttes når vurderingen foreligger, og avslutter med at:

«I en økonomisk krevende tid må vi sørge for å sikre fremtidig skatteinngang. Vi må derfor holde frem med de samfunnsoppgaver vi vet fungerer og ikke risikere mer uro og kompetansevakuum for sårt trengte ressurser på dette fagområdet.»

Disse medlemmer påpeker muligheten for at de kommunale skatteoppkreverne kan avhjelpe Skatteetaten med de ekstraordinære oppgavene som oppstår som en følge av koronapandemien. Skatteoppkreverne kan for eksempel bidra med rådgivning til privatpersoner og bedrifter og dermed avlaste Skatteetatens sentrale systemer. Disse medlemmer viser til at både Nav og Skatteetaten vil oppleve høyt arbeidspress grunnet de tiltakene som nå er vedtatt for å imøtegå de økonomiske konsekvensene av koronapandemien.

Disse medlemmer anser det som naturlig at Nav og Skatteetaten vurderer om det er mulig å frigjøre tiltrengt kapasitet gjennom at noen oppgaver midlertidig overføres til den kommunale skatteoppkrevingen. Muligheten for at skatteoppkrevingen yter et bidrag til å løse disse eventuelt nye oppgavene, reduseres dersom kapasitet må benyttes til endringsprosesser forårsaket av vedtaket om overføring av skatteoppkrevingen til Skatteetaten.

Disse medlemmer mener overføring av skatteoppkrevingen bør utsettes inntil videre.

20. Omgåelsesregelen – avklaring

Sammendrag

Ved endringslov 29. november 2019 nr. 73 vart omgåingsregelen i skatteretten lovfesta som ny § 13-2 i skatteloven. Under behandlinga i Stortinget la fleirtalet i finanskomiteen til grunn at omgåingsregelen ikkje skal nyttast i slike saker som Høgsterett behandla i «ConocoPhillips III»-dommen frå 2014, jf. Innst. 24 L (2019–2020) punkt 2.2. I denne dommen blei eit sal av fast eigedom gjennomført som aksjesal for å få skattefritak etter fritaksmetoden.

Etter dommen la Skatteetaten opp til ein praksis der omgåingsregelen heller ikkje vert nytta når andre eigedeler enn fast eigedom og sjølve næringsverksemda vert overført på ein tilsvarende måte.

I merknadene til fleirtalet i finanskomiteen vert det vist til «Den praksis som er etablert for denne typen transaksjoner». Det er noko uklart om dette gjeld same tilfelle som i dommen (overføring av fast eigedom), eller den vidare praksisen som Skatteetaten la til grunn (overføring av alle typar eigedeler og sjølve næringsverksemda).

Etter departementet si vurdering er det mykje som taler for å bruke omgåingsregelen på vanleg vis når anna enn fast eigedom vert overført på ein slik måte. Departementet meiner merknadene i Innst. 24 L (2019–2020) siktar til overføring av fast eigedom, som i dommen.

I dette kapittelet gjer departementet greie for si forståing av gjeldande rett etter lovfestinga av omgåingsregelen.

Dommen i Rt. 2014 s. 227 gjeld overføring av fast eigedom.

Departementet meiner ei rekkje moment taler for at omgåingsregelen skal kunne nyttast på vanleg vis når anna enn fast eigedom vert overdratt på tilsvarande måte.

Departementet viser til følgjande grunнар:

- Det er vanleg å leggje fast eigedom inn i eit «single purpose» selskap. Vert dette gjort frå starten av eller i ei viss tid før salet, vil transaksjonen stå seg. Det er nok generelt mindre vanleg å plassere andre eige- delar i eigne selskap. At andre typar eigedelar vert skilde ut i eigne selskap i tett samanheng med eit sal, kan i større grad vere utslag av skattetilpassing.
- Omgåingsregelen vil verte mindre effektiv om han aldri skal kunne brukast når andre eigedelar enn fast eigedom vert overførte på tilsvarande vis. Når det er tett samanheng mellom omorganiseringa og aksjesalet i tid og på annan måte, kan det heile framstå som ein samla skattemotivert transaksjon. Er skattemotivet framtreddande, transaksjonane ligg nær i tid og ei totalvurdering taler for at det er eit omgåingstilfelle, bør omgåingsregelen kunne nyttast på vanleg måte. Før ConocoPhillips-dommen vart avsagt, hadde Skattedirektoratet retningsliner for når det kunne vere aktuelt å bruke omgåingsre- gelen i slike tilfelle, og tilsvarande retningsliner bør framleis gjelde når anna enn fast eigedom vert overdrege.
- Ei vid avgrensing skapar risiko for arrangement som kan leie til vesentleg endeleg proveny tap. Det er vanskeleg å få full oversikt over dei ulike variantane som kan verte brukte, og dei økonomiske verkna- dene av desse. Ei avgrensing til fast eigedom gjer det lettare å ha oversikt over tilfelle der omgåingsre- gelen ikkje kan nyttast. Dette er eit sentralt argument for ei snever avgrensing.
- Det er òg prinsipielle omsyn som kan tale for å avgrense til fast eigedom. Ei vidare avgrensing vil innebere at skattyter langt på veg kan bestemme om eit sal skal skje på vanleg måte med skatteplikt, eller verte ordna som eit skattefritt aksjesal. Det vil bety at skatteregler gjev sterk føring på måten trans- aksjonar vert gjorde, og at reglene om gevinstskatt vert svekka.

På denne bakgrunnen legg departementet til grunn at omgåingsregelen kan nyttast på vanleg måte når anna enn fast eigedom vert overdrege på tilsvarande vis som i Rt. 2014 s. 227.

Komiteens merknader

Komiteen viser til at man i proposisjonen ønsker å avklare rekkevidden av omgåelsesregelens praktise- ring. Departementet ønsker å avklare rettsstillingen etter Stortingets behandling av Prop. 98 L (2018–2019).

Komiteen har under behandlingen mottatt flere innspill til saken. Komiteen har i eget brev bedt om å få departementets vurdering av disse innspillene og viser videre til svarbrev fra statsråden 12. juni 2020.

I sitt svarbrev til komiteen svarer statsråden følgende i siste avsnitt:

«Departement ser også i likhet med de innspillene komiteen har mottatt at det kan være ønskelig at ulike typer av eiendeler behandles mest mulig likt. Som anført i proposisjonen, kan det imidlertid være vanskelig å ha full oversikt hvordan det vil slå ut dersom resultatet i ovennevnte dom skal anvendes på alle mulige varianter av overdragelser. Dersom en slik vid praksis skal legges til grunn som endelig avklaring av rettsstillingen på dette området, bør dette følges opp med at man følger utviklingen med ulike arrangementer på området med tanke på om det oppstår behov for å innføre mer spesielle regler for å unngå uønsket skatteplan- legging. Den nylig innført generelle omgåelsesregelen bør få ha virket en tid før en foretar en slik vurdering. Departementet antar at nevnte praksis under disse for- utsetningene bør kunne videreføres inntil videre.»

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt, mener til forskjell fra proposisjonen at den nylig vedtatte omgåelsesregelen med dagens praktisering, skal ligge fast inntil videre. Videre mener flertallet at ulike typer av eiendeler bør behandles mest mulig likt, selv om flertallet også ser at en såpass vid praksis kan gi en dårligere oversikt over hvordan en slik adgang blir praktisert. Derfor støtter flertallet at man i det videre må følge tett med på utviklingen av praksis, og legger til grunn at regjeringen legger frem for Stortinget eventuelle spesialregler hvis behovet oppstår.

Flertallet er videre enig i at man nå fremover bør la den generelle lovfestede omgåelsesregelen virke en tid før man gjør en ny vurdering.

Flertallet vil avslutningsvis slå klart fast at det er viktig at vi har en lovfestet omgåelsesregel som gir domstolene og forvaltningen et klart utgangspunkt når man skal vurdere hva som må regnes for å være en ulovlig omgåelse av skatteplikt. Flertallet viser for øvrig til at de vurderinger flertallet har gjort i Innst. 24 L (2019–2020) Endringer i skatteloven og merverdiavgiftsloven (lovfesting av en generell omgåelsesregel), fortsatt ligger fast.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget på egnet måte med en vurdering av om norske skatteregler og norsk skattepraksis i tilstrekkelig grad sikrer skillet mellom private formål og forretningsmessige formål og hindrer at bedriftsmidler brukes til priva-

te formål uten at de først utbytteskattlegges eller skattlegges på annen egnet måte.»

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Miljøpartiet De Grønne viser til at hensikten med omgåingsregelen er å hindre uønsket skattetilpasning. Disse medlemmer påpeker at tolkningen av regelen må reflektere dette.

Disse medlemmer presiserer at fritaksmetoden er et viktig element i dagens norske skattesystem. Disse medlemmer støtter videre det overordnede prinsipp om at utbytte fra næringsvirksomhet først skal skattlegges som sådan på eiers hånd. Dette legger til rette for at overskudd kan reinvesteres i næringsvirksomhet og arbeidsplasser, og det sikrer også likebehandling mellom virksomheter som er ulikt organisert. Disse medlemmer mener det er maktpåliggende å slå ned på ethvert misbruk av prinsippene som ligger til grunn for fritaksmetoden og utbyttebeskatning.

Disse medlemmer vil understreke at når regelverket gjør et skarpt skille mellom bedrifters midler (som ikke er utbytteskattlagt) og private midler (som er utbytteskattlagt), så må dette skillet forsvares gjennom en streng avgrensning mellom de to typene midler og hvilken anvendelse de kan få. Dersom bedriftsmidler kan benyttes til det som i realiteten er private formål om man organiserer virksomheten sin på en bestemt måte, vil man hverken oppnå økt investeringsinsentiv eller likebehandling uavhengig av organisering.

Disse medlemmer er gjort kjent med en bindende forhåndsuttalelse (BFU) som har vært mye omtalt i mediene den senere tid, og som skattyter etter en tid har valgt å offentliggjøre. I denne BFU-en er det et sentralt punkt at skattyter får anledning til å overføre betydelige midler til en stiftelse han selv har etablert, der denne stiftelsen igjen benytter midlene på en måte som må karakteriseres som mer i tråd med skattyters personlige interesser enn med bedriftens forretningsmessige interesser. Disse medlemmer mener at forarbeidene til skatteloven slik de foreligger, forutsetter at midler som brukes overveiende til private formål, skal skattlegges som utbytte. Likevel kommer Skatteetaten i BFU-en til den konklusjon at de aktuelle midlene ikke skal skattlegges som utbytte.

Disse medlemmer mener det er i strid med den alminnelige rettsoppfatning at private formål og interesser skal kunne finansieres med bedriftsmidler som ikke er utbytteskattlagt. Dette representerer etter disse medlemmers syn en uønsket skattetilpasning, som er innenfor omgåelsesregelens virkeområde. Disse medlemmer mener det er uheldig at Skatteetaten kommer til den konklusjon at omgåelsesregelen ikke kommer til anvendelse i den aktuelle saken.

Disse medlemmer mener at regelverket må endres slik at det blir helt klart at omgåelsesregelen kommer til anvendelse når man ellers ville være i stand til å benytte bedriftsmidler (som ikke er utbytteskattlagt) til overveiende private formål (som skal være gjenstand for utbytteskattlegging). Disse medlemmer mener dette prinsippet ikke skal fravikes selv om skattyter kan begrunne at formålet med etablering av en gitt selskapsstruktur i utgangspunktet er et annet enn skatteplanlegging, for eksempel å imøtekomme krav fra nåværende eller fremtidig arbeidsgiver.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen så snart som mulig og senest innen utgangen av 2020 i forskrifts form fastsette bestemmelser som gjør det tydelig at omgåelsesregelen (skatteloven § 13-2) kommer til anvendelse når midler som ikke er blitt gjenstand for utbytteskattlegging, ellers ville kunne benyttes til private formål.»

Den aktuelle stiftelsen synes å skulle bruke penger på kunst, som er ett av skattyters interesseområder. Disse medlemmer vil videre vise til at skattyter har fått en bygning ved et amerikansk universitet oppkalt etter seg, selv om donasjonen på 25 millioner dollar kom fra stiftelsen. Begge disse formålene synes uomtvistelig å være mer i tråd med skattyters private interesser enn bedriftens forretningsmessige interesser. Det er uheldig når det skapes inntrykk av at skattemyndighetene aksepterer en slik praksis.

Disse medlemmer påpeker at skatteutfall som i BFU-en er svært skadelig både med tanke på den alminnelige rettsoppfatning og med tanke på hensikten bak prinsippene som ligger bak blant annet fritaksmetoden. Når midler kan tas ut av bedriftssektoren og benyttes til overveiende private formål uten at midlene blir gjenstand for utbytteskattlegging, undergraves hele systemet. Denne typen uønskede skatteutfall utfordrer en av de viktigste bærebjellene i dagens norske skattesystem og truer legitimiteten til fritaksprinsippet. Disse medlemmer mener at man fra myndighetenes side må påse at skillet mellom private formål og forretningsmessige formål er så klart og tydelig som mulig gjennom hele regelverket for å sikre oppslutning om skattesystemet og de prinsipper som ligger til grunn for dette.

21. Opprettinger og presiseringer

Sammendrag

Opprettinger og presiseringer knyttet til skatteloven §§ 2-30, 5-15, 6-40, 6-53, 6-70, 6-82, 10-1, 10-36, 10-41, 10-65, 16-28 og 17-10, iverksettingstidspunkt for skatteloven § 14-5 fjerde ledd bokstav h, opprettinger i skatteloven som følge av endringer i reglene for skattlegging som ektefeller, oppret-

tinger i skatteloven og skatteforvaltningsloven som følge av endringer i reglene om underholdsbidrag mv., merverdiavgiftsloven §§ 6-7 og 15-10, opprettinger som følge av omorganisering av Tolletaten, tolloven §§ 14-2 og 14-4, skattebetalingsloven §§ 1-1, 5-13a, 8-2 og skatteforvaltningsloven §§ 3-4, 3-6, 7-7 og 11-1 er omtalt i proposisjonens kapittel 21.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

22. Andre merknader og forslag

22.1 Grønn tiltakspakke

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til enigheten mellom partiene om revidert nasjonalbudsjett for 2020 og grønn tiltakspakke. Flertallet viser for øvrig til sine merknader i Innst. 360 S (2019–2020), jf. Meld. St. 2 (2019–2020) og Prop. 117 S (2019–2020).

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet viser til tiltak for klimavennlige investeringer og sine merknader i Innst. 360 S (2019–2020).

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne forstår ikke hva flertallet henviser til med «grønn tiltakspakke», da disse medlemmer ikke har sett noe reelt forslag til en slik fra flertallet, men tvert imot har observert omfattende tiltak for å styrke fossile næringer og befeste landets oljeavhengighet til slutten av 2020-tallet. Disse medlemmer viser til egne merknader og forslag i Innst. 360 S (2019–2020) til hvordan en grønn tiltakspakke for Norge i den krisesituasjonen vi står i nå, burde arte seg.

22.2 Rederiskatteordningen

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til sine merknader og forslag i Innst. 360 S (2019–2020), hvor flertallet går inn for å utrede og vurdere endringer i rederiskatteordningen, slik at selskaper innenfor ordningen i tillegg til virksomhet som kvalifiserer for rederibeskatning, kan drive virksomhet som ikke er støtteberettiget, og som skal beskattes ordinært.

22.3 Merverdiavgiftskompensasjon på forskuttering av fiskerihavner

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til sine merknader i Innst. 360 S (2019–2020), hvor det vises til at DFØ i en uttalelse 19. mai 2020 stadfester at framtidige utbetalinger fra

Kystverket gjennom forskutteringsordningen for fiskerihavner og farledstiltak kan håndteres innenfor rammen av nettoføringsordningen for merverdiavgift i staten.

22.4 Merverdiavgift på omtvistede beløp

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til sine merknader og forslag i Innst. 360 S (2019–2020), hvor flertallet går inn for å sende på høring et forslag til endringer i merverdiavgiftsregelverket for entrepriser, slik at det i perioden frem til arbeidet er fullført, bare inntreer plikt til å utstede salgsdokument dersom det mottas delbetalinger for utført arbeid eller materialer som er tilført kontrakts-gjenstanden.

22.5 Utbytte

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt viser til disse medlemmers holdning til utbytte i forbindelse med krisepakken for å håndtere koronapandemien våren 2020. Disse medlemmer mener at selskaper som drar nytte av lånegarantier, kontantstøtteordningen og kraftfulle, midlertidige skatteendringer, burde fått tilhørende begrensninger på utbytte, se Innst. 197 S (2019–2020), Innst. 232 L (2019–2020) og Innst. 351 L (2019–2020). Disse medlemmer er skuffet over regjeringspartiernes manglende vilje til å begrense utbytte. I en rekke naboland og i krisepakker fra EU er utbyttebegrensninger opplagte betingelser når staten yter bistand med skattebetalernes penger. Disse medlemmer mener det er en selvfølge at fellesskapets midler skal gå til å redde aktivitet og arbeidsplasser, ikke til privat begunstiging.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt viser til at dette ga også Finanstilsynet uttrykk for i et brev til Finansdepartementet i mars, der tilsynet ber departementet «fastsette en forskrift som krever at banker og forsikringsforetak inntil videre ikke betaler utbytte med virkning for 2019». Erfaringen fra banksektoren viser at oppfordring og forventning ikke er nok, da utbyttet fra næringen hittil i år er på 5,6 mrd. kroner. Disse medlemmer mener dette beviser at det ikke er tilstrekkelig med forventninger og ønsketenkning, men at det som et minimum burde blitt innført midlertidige lovendringer som holder tilbake støtten til selskapene før det blir snakk om eventuelle utbytter. På denne måten kunne vi unngått at krisen fører til økte forskjeller hvor arbeidstakere må betale for å redde kapitaleierne.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet viser til at Stortinget har gått inn for kraftfulle tiltakspakker for å bidra til at bedrifter som står i en krevende økonomisk situasjon, skal overleve gjennom den økonomiske krisen utløst av virusutbruddet. Disse medlemmer viser til at Senterpartiet foreslår å øke oppjusteringsfaktoren for utbytte som et insentiv til at midlene skal beholdes i bedriftene.

På denne bakgrunn fremmer disse medlemmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

I følgende bestemmelser skal oppjusteringsfaktoren '1,33' endres til '1,6':

1. § 10-11 første ledd annet punktum
2. § 10-21 fjerde ledd tredje punktum
3. § 10-21 syvende ledd tredje punktum
4. § 10-31 første ledd fjerde punktum
5. § 10-31 annet ledd annet punktum
6. § 10-42 tredje ledd bokstav b
7. § 10-44 første ledd tredje punktum

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2020.»

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti viser til at Sosialistisk Venstreparti har fremmet en rekke forslag om begrensning og stans av utbytte i forbindelse med krisepakken Stortinget har bevilget våren 2020. Dette medlem deler ikke flertallets motvilje mot å stille krav og uforbeholdne tillit til at selskapene ikke vil betale ut utbytte når de får svært gunstige ordninger og vilkår på statens regning, enten det er i form av kompensasjonsordning til bedriftene, svekkede kapitalkrav eller annet.

På denne bakgrunn fremmer dette medlem følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

I følgende bestemmelser skal oppjusteringsfaktoren '1,33' endres til '1,64':

1. § 10-11 første ledd annet punktum
2. § 10-21 fjerde ledd tredje punktum
3. § 10-21 syvende ledd tredje punktum
4. § 10-31 første ledd fjerde punktum
5. § 10-31 annet ledd annet punktum
6. § 10-42 tredje ledd bokstav b
7. § 10-44 første ledd tredje punktum

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2020.»

Komiteens medlem fra Rødt viser til at flertallet på Stortinget under behandlingen av vårens krisepakker har unnlatt å stille konkrete krav om utbyttebegrensninger for selskaper som skal kunne motta støtte fra fellesskapet, for på den måten å hindre at den statlige hjelpen ender opp som privat berikelse. Dette medlem fremmer derfor forslag om at oppjusteringsfaktoren for skatt på utbytte bør økes, og viser videre til eget forslag i Innst. 360 S (2019–2020) om en tilsvarende økning i trinnskatten for inntekter som overstiger ca. 1 mill. kroner, for å unngå skattetilpasninger.

Dette medlem viser til at regjeringen i Prop. 126 L (2019–2020) foreslår å øke verdsettelsesrabatten for aksjer og andre driftsmidler fra 25 pst. til 35 pst., en endring Rødt vil stemme imot, fordi det etter dette medlems mening er det stikk motsatte av å gjøre finansieringen av de store statlige krisepakken mer rettferdig.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

I følgende bestemmelser skal oppjusteringsfaktoren '1,33' endres til '1,70':

1. § 10-11 første ledd annet punktum
2. § 10-21 fjerde ledd tredje punktum
3. § 10-21 syvende ledd tredje punktum
4. § 10-31 første ledd fjerde punktum
5. § 10-31 annet ledd annet punktum
6. § 10-42 tredje ledd bokstav b
7. § 10-44 første ledd tredje punktum

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2020.»

22.6 Personfradrag

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet viser til at Senterpartiet foreslår å øke personfradraget med 1 500 kroner for å forsterke fordelingsprofilen i skatteopplegget, innenfor en om lag provenynøytral ramme.

Disse medlemmer viser til forslag i Innst. 360 S (2019–2020).

23. Forslag fra mindretall

Forslag fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget på egnet måte med en vurdering av om norske skatteregler og norsk skattepraksis i tilstrekkelig grad sikrer skillet mellom private formål og forretningsmessige formål og hindrer at bedriftsmidler brukes til private formål uten at de først utbytteskattlegges eller skattlegges på annen egnet måte.

Forslag fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Miljøpartiet De Grønne:

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen så snart som mulig og senest innen utgangen av 2020 i forskrifts form fastsette bestemmelser som gjør det tydelig at omgåelsesregelen (skatteloven § 13-2) kommer til anvendelse når midler som ikke er blitt gjenstand for utbytteskattlegging, ellers ville kunne benyttes til private formål.

Forslag fra Senterpartiet:

Forslag 3

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

I følgende bestemmelser skal oppjusteringsfaktoren «1,33» endres til «1,6»:

1. § 10-11 første ledd annet punktum
2. § 10-21 fjerde ledd tredje punktum
3. § 10-21 syvende ledd tredje punktum
4. § 10-31 første ledd fjerde punktum
5. § 10-31 annet ledd annet punktum
6. § 10-42 tredje ledd bokstav b
7. § 10-44 første ledd tredje punktum

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2020.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti:

Forslag 4

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

I følgende bestemmelser skal oppjusteringsfaktoren «1,33» endres til «1,64»:

1. § 10-11 første ledd annet punktum
2. § 10-21 fjerde ledd tredje punktum
3. § 10-21 syvende ledd tredje punktum

4. § 10-31 første ledd fjerde punktum
5. § 10-31 annet ledd annet punktum
6. § 10-42 tredje ledd bokstav b
7. § 10-44 første ledd tredje punktum

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2020.

Forslag fra Rødt:

Forslag 5

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

I følgende bestemmelser skal oppjusteringsfaktoren «1,33» endres til «1,70»:

1. § 10-11 første ledd annet punktum
2. § 10-21 fjerde ledd tredje punktum
3. § 10-21 syvende ledd tredje punktum
4. § 10-31 første ledd fjerde punktum
5. § 10-31 annet ledd annet punktum
6. § 10-42 tredje ledd bokstav b
7. § 10-44 første ledd tredje punktum

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2020.

24. Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av en samlet komité, unntatt E I skattebetalingsloven § 14-5 fjerde ledd, som fremmes av medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak til lover:

A.

V e d t a k t i l l o v

om endring i eidegdomsskattelova

I

I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eidegdomsskatt til kommunane gjer ein følgjande endring:

§ 14 fjerde ledd skal lyde:

Vert skatten for ein eidegdom mindre enn kr. 300, skal det ikkje skrivast ut skatt.

II

Endringa under I tek til å gjelde straks med verknad frå skatteåret 2021.

B.

V e d t a k t i l l o v

om endring i folketrygdloven

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjer ein følgjande endring:

§ 23-3 andre ledd nr. 1 bokstav a skal lyde:

- a) pensjon i og utenfor arbeidsforhold, føderåd, livrente som er ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold og engangs- og avløsningsbeløp for slike ytelser, engangsutbetaling fra pensjonsordning etter innskuddspensjonsloven, engangsutbetaling fra individuell pensjonsavtale som er i samsvar med regler gitt av departementet, engangsutbetaling fra pensjonsavtale etter lov om individuell pensjonsordning og støtte etter lov om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg *til personer som har fylt 67 år*,

II

Endringa under I tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2021.

C.

V e d t a k t i l l o v

om endring i skatteloven

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjer ein følgjande endringar:

§ 2-30 første ledd bokstav e nr. 3 vert oppheva.

§ 2-30 første ledd bokstav e skal lyde:

- e. følgjande banker mv.:
1. Norges Bank
 2. Statens lånekasse for utdanning
 3. Innovasjon Norge
 4. Statens investeringsfond for næringsvirksomhet i utviklingsland
 5. Folketrygdfondet

§ 5-15 første ledd bokstav q skal lyde:

- q. arbeidsgivers dekning av følgjande merkostnader for skattyter som av hensyn til arbeidet må bo utenfor hjemmet (pendlere):
1. Kostutgifter opp til satser fastsatt av departementet eller høyere kostutgifter dersom disse

dokumenteres. Det gis ikke skattefritak for dekning av kost dersom det kan oppbevares og tilberedes mat i pendlerboligen.

2. Dokumenterte utgifter til losji.
3. Utgifter til besøksreiser til hjemmet etter tilsvarende regler som i skatteloven § 6-44. Øvre beløpsgrense gjelder ikke for arbeidsgivers dekning av faktisk dokumenterte utgifter til besøksreiser med rutegående fly til hjem innenfor EØS.

Skattefritaket gjelder ikke arbeidsgivers dekning av utgifter til kost, losji og besøksreiser til hjemmet for arbeidstaker som er pendler, og som får standardfradrag for utenlandsk arbeidstaker eller som skattlegges etter særreglene for utenlandske arbeidstakere i skatteloven kapittel 19.

§ 6-32 andre ledd skal lyde:

(2) Minstefradrag beregnes særskilt for foreldre og barn som skattlegges under ett etter § 2-14 første ledd. Det gis særskilt fradrag i barnepensjon etter folketrygdloven og i barnepensjon etter andre ordninger. Det gis også særskilt fradrag i ektefelle tillegg etter folketrygdloven, unntatt i ektefelle tillegg som er skattefritt etter § 5-43 første ledd bokstav j.

§ 6-40 femte ledd bokstav a skal lyde:

- a. renter som sparebank og gjensidige forsikringsselskap, samvirkeforetak av låntakere og selveiende finansieringsforetak har utbetalt på egenkapitalbevis, jf. finansforetaksloven §§ 10-9 flg.

§ 6-49 første og andre ledd skal lyde:

(1) Barn gis særskilt inntektsfradrag når barnet har arbeidsinntekt og barnet skattlegges for barnepensjon etter folketrygdloven eller barnepensjon etter andre ordninger.

(2) Fradraget etter første ledd begrenses oppad til personfradragbeløpet i klasse 1, jf. § 15-4. Fradraget skal verken overstige arbeidsinntekten eller mottatt barnepensjon, redusert med minstefradrag etter §§ 6-30 til 6-32.

§ 6-53 andre ledd bokstav a nytt siste punktum skal lyde:

Selskapet kan ikke være notert på børs.

§ 6-53 andre ledd bokstav e skal lyde:

- e) Selskapet kan ikke være i økonomiske vanskeligheter, jf. forordning (EU) nr. 651/2014 artikkel 2 (18), på tidspunktet for kapitalforhøyelsen.

§ 6-53 andre ledd ny bokstav f skal lyde:

- f) *Selskapet må ha oppfylt krav om tilbakebetaling av tidligere mottatt statsstøtte som er erklært ulovlig og uforenlig med det indre markedet.*

§ 6-53 sjuande ledd skal lyde:

(7) *For kumulering av støtte gjelder § 3 i forskrift 4. desember 1992 nr. 907 om offentlig støtte.*

Noverande § 6-53 sjuande ledd vert nytt åttande ledd.

§ 6-70 tredje ledd bokstav c skal lyde:

c. tilskudd til pensjonsordning, jf. §§ 6-47 første ledd a og b og 6-72.

§ 6-82 skal lyde:

§ 6-82 *Særfradrag for lettere nedsatt ervervsevne*

Skattyter som på grunn av sykdom eller annen varig svakhet har varig nedsatt ervervsevne av så lett karakter at det ikke gir rett til uføretrygd eller annen offentlig stønad, kan gis særfradrag i alminnelig inntekt etter en samlet vurdering av skattyterens økonomiske situasjon. Særfradraget skal ikke overstige 9 180 kroner.

§ 6-90 tredje ledd vert oppheva. Noverande fjerde ledd vert tredje ledd.

§ 10-1 første ledd skal lyde:

(1) Bestemmelsen i §§ 10-2 til 10-4 gjelder for aksjeselskap og allmennaksjeselskap samt likestilt selskap og sammenslutning. Som likestilt med aksjeselskap regnes selskap mv. som nevnt i § 2-2 første ledd b til e. For selskap mv. som nevnt i § 2-2 første ledd f og g, gjelder bestemmelsene så langt de passer.

§ 10-36 fjerde ledd skal lyde:

(4) Første til tredje ledd gjelder innenfor hver portefølje som nevnt i *forsikringsvirksomhetsloven § 3-11.*

§ 10-41 andre ledd skal lyde:

(2) Inntekter og tap som nevnt i § 2-38 annet ledd, inngår ikke i inntekten som fastsettes etter denne paragraf. Bestemmelsene i § 2-38 tredje, fjerde og syvende ledd gjelder tilsvarende. Det skal likevel inntektsføres 3 prosent av utbytte som nevnt i § 2-38 annet ledd a, og av utdeling fra selskap som nevnt i § 10-40 første ledd.

§ 10-65 andre ledd skal lyde:

(2) Inntekter og tap som nevnt i § 2-38 annet ledd, inngår ikke i inntekten som fastsettes etter denne paragraf. Bestemmelsene i § 2-38 tredje, fjerde og syvende ledd gjelder tilsvarende. For deltaker som omfattes av § 10-67 annet ledd, skal likevel 22 prosent inntektsføres. Det skal også inntektsføres 3 prosent av utbytte som nevnt i § 2-38 annet ledd a. Bestemmelsen i § 2-38 sjette ledd c gjelder tilsvarende. *Videre skal det også inntektsføres 3 prosent av utdeling fra selskap som nevnt i § 10-40 første ledd.*

§ 16-28 andre ledd skal lyde:

(2) Det utenlandske selskapet eller innretningen anses som eid eller kontrollert av den eller de samme

skattepliktige dersom minst halvparten av selskapets eller innretningens andeler eller kapital direkte eller indirekte eies eller kontrolleres av den eller de samme skattepliktige. *Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om når selskapet eller innretningen anses eid eller kontrollert av den eller de samme skattepliktige.*

§ 16-10 tredje ledd tredje punktum skal lyde:

For ektefeller gjelder beløpsgrensene i dette ledd for hver av dem.

§ 17-2 første og andre ledd skal lyde:

(1) Ved skattebegrensning etter § 17-1 skal ektefellers inntekt fastsettes hver for seg. Ved denne beregningen fordeles formue og inntekter og fradrag som kan fordeles fritt mellom ektefeller, med en halvpart på hver av ektefellene.

(2) Ektefellers inntekt skal fastsettes under ett for ektefeller som får skattebegrensning ved liten skatteevne etter § 17-4. *Skattenedsettelsen* fordeles forholdsmessig på hver ektefelles andel av skatten før nedsettelsen.

II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjer ein følgjande endring:

§ 17-10 andre ledd siste punktum skal lyde:

For pensjon gis også *forholdsmessig* fradrag etter § 16-1.

III

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjer ein følgjande endring:

§ 16-1 første ledd bokstav c skal lyde:

c) mottar stønad etter lov 29. april 2005 nr. 21 om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg og har fylt 67 år, eller

IV

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjer ein følgjande endring:

§ 14-43 nytt femte ledd skal lyde:

(5) *Driftsmiddel som nevnt i saldogruppe d, som er ervervet fra og med det tidspunktet Kongen bestemmer og ut inntektsåret 2020, kan i tillegg til avskrivning etter første ledd, avskrives med inntil 10 prosent av kostpris i inntektsåret 2020. Tilsvarende gjelder påkostning på driftsmiddel i saldogruppe d, jf. § 14-40 tredje ledd. Avskrivning etter første punktum gjelder ikke ved erverv av driftsmidler fra nærstående part. Som nærstående part anses part definert som nærstående etter skatteloven § 6-41 femte ledd. Departementet kan i forskrift gi regler om utfylling og gjennomføring av dette ledd.*

V

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt på formue og inntekt gjer ein følgjande endring:

§ 14-43 nytt sjettede ledd skal lyde:

(6) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler, herunder regler om utfylling, gjennomføring og ikraftsetting, om hvilke skip som kan føres på ny midlertidig skattemessig saldo for skip i nærskipsfart med virkning for inntektsåret 2020. Ny midlertidig skattemessig saldo for skip i nærskipsfart kan ikke gjelde for skip ervervet fra nærstående part. Som nærstående part anses part definert som nærstående etter skatteloven § 6-41 femte ledd.

VI

Endringane under I tek til å gjelde straks.

Endringa under II tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2019.

Endringa under III tek til å gjelde straks med verknad frå og med 1. oktober 2020.

Endringa under IV tek til å gjelde frå den tida departementet fastset og ut inntektsåret 2020.

Endringa under V tek til å gjelde straks og med verknad for inntektsåret 2020.

D.

V e d t a k t i l l o v

om endring i merverdiavgiftskompensasjonsloven

I

I lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv. gjer ein følgjande endring:

§ 10 nytt femte ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift gi regler om avvikende foreldelsesfrist for enkelte situasjoner.

II

Endringa under I tek til å gjelde straks.

E.

V e d t a k t i l l o v

om endring i skattebetalingsloven

I

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav gjer ein følgjande endringar:

§ 1-1 tredje ledd bokstav d vert oppheva.

§ 2-2 andre ledd skal lyde:

(2) Departementet kan i forskrift gi regler om at krav etter første ledd skal betales til andre enn skattekonto-

ret. Departementet kan i forskrift også bestemme at tollmyndighetene skal innkreve nærmere bestemte krav etter første ledd, likevel slik at kapittel 14 ikke gjelder for tollmyndighetene.

§ 5-13a første punktum skal lyde:

Skattekontoret kan pålegge arbeidsgivere og andre som etter loven har plikt til å foreta forskuddstrekk, skattetrekk eller utleggstrekk, å oppfylle sin plikt til å innrette bokføringen, spesifikasjonen, dokumentasjonen og oppbevaringen av regnskapsopplysninger i samsvar med regler gitt i, eller i medhold av lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring.

§ 8-2 første ledd skal lyde:

(1) Skattefradrag etter skatteloven § 16-10 skal i sin helhet belastes staten. Fradrag som nevnt i § 8-1 tredje ledd skal fordeles før fordeling av fradrag som nevnt i første punktum og fradrag som nevnt i annet ledd.

§ 14-5 fjerde ledd skal lyde:

(4) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om gjennomføringen av utleggstrekk etter denne paragrafen, herunder bestemme at reglene i annet ledd ikke skal gjelde for enkelte kravstyper.

§ 14-10 andre ledd skal lyde:

(2) Skattekontoret kan begjære varen solgt 14 dager etter at skriftlig varsel er sendt tollskyldneren. Ved salg etter tolloven § 4-2 tredje ledd og § 16-14 skal tollskyldneren om mulig varsles. Har tollskyldneren ukjent adresse, kan salget skje 14 dager etter at varene er hentet inn eller tilbakeholdt etter tolloven §§ 4-2 og 16-12, eller når fristen tollmyndighetene har satt for tollekspedisjon av varene er utløpt.

II

Endringane under I tek til å gjelde straks.

F.

V e d t a k t i l l o v

om endring i tolloven

I

I lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel gjer ein følgjande endringar:

Ny § 5-10 skal lyde:

§ 5-10 *Kjøtt fra egen jakt*

(1) Toll skal ikke svares for kjøtt fra egen jakt til bruk i egen husholdning.

(2) Departementet kan gi forskrift om vilkår for og omfanget av tollfritak etter denne paragrafen.

§ 14-2 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) langs grensen mot vedkommende stat som tilsvarende et lignende område på denne statens område. Kontrollområdet på norsk område må ikke overstige 15 kilometer,

§ 14-4 andre ledd skal lyde:

(2) Norsk tjenestepersonell som utfører annen stats tolltjeneste etter overenskomst om tollsamarbeid med annen stat, skal under slik tjeneste anses som offentlig tjenestepersonell etter straffeloven §§ 171 til 174 og etter *lov 16. juni 2017 nr. 67 om statens ansatte mv. (statsansatteloven)*.

II

Endringane under I tek til å gjelde straks.

G.

V e d t a k t i l l o v

om endring i merverdiavgiftsloven

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjer ein følgende endringar:

§ 6-7 skal lyde:

§ 6-7 *Kjøretøy mv.*

(1) Omsetning og leasing av kjøretøy som bare bruker elektrisitet til framdrift, er fritatt for merverdiavgift. Fritaket gjelder bare kjøretøy som omfattes av Stortingets vedtak om engangsavgift § 7 første ledd bokstav i og som er registreringspliktige etter vegtrafikkloven.

(2) Omsetning av batteri til kjøretøy som nevnt i første ledd, er fritatt for merverdiavgift.

(3) Omsetning av kjøretøy som omfattes av Stortingets vedtak om omregistreringsavgift, er fritatt for merverdiavgift dersom kjøretøyet har vært registrert her i landet. Fritaket omfatter også kjøretøy som nevnt i vedtaket § 1 avgiftsgruppe c og som har tillatt totalvekt på 7 500 kg eller mer.

(4) Departementet kan gi forskrift om hva som menes med leasing av kjøretøy etter første ledd og batteri til kjøretøy etter annet ledd. *Departementet kan videre gi forskrift om at fritaket i tredje ledd omfatter andre varer enn selve kjøretøyet og arbeid som utføres på kjøretøyet.*

§ 6-12 skal lyde:

§ 6-12 *Fremmede lands ambassader og konsulater*

(1) Omsetning av tjenester som står i direkte forbindelse med oppføring av ambassadebygg, er fritatt for merverdiavgift i siste omsetningsledd. *Med ambassadebygg menes bygg som eies av senderstaten og som er til offisiell bruk som kanselli.* Fritaket omfatter også varer som leveres i forbindelse med slike tjenester.

(2) *Omsetning av ufortollet motorkjøretøy fra importør til bruk for ambassader, konsulater, diplomatisk per-*

sonell og konsulære tjenestemenn er fritatt for merverdiavgift.

§ 10-7 andre ledd skal lyde:

(2) For varer som gjenutføres, jf. første ledd bokstav a til c, er det et vilkår for refusjon at varen gjenutføres innen ett år etter innførselen. Fristen kan i særlige tilfeller forlenges. Kravet om gjenutførsel kan frafalles dersom varen blir tilintetgjort under kontroll av eller etter avtale med *tollmyndighetene* mot at den som var ansvarlig for merverdiavgiften etter § 11-1 første ledd bærer kostnadene.

§ 15-10 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Tilbyder i forenklet registreringsordning skal føre en oversikt over transaksjoner som omfattes av §§ 3-1 annet ledd og 3-30 fjerde og femte ledd.

II

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjer ein følgende endringar:

§ 6-1 skal lyde:

§ 6-1 *Aviser*

(1) Omsetning av aviser, *herunder elektroniske aviser, som i hovedsak inneholder tekst og stillbilder*, er fritatt for merverdiavgift.

(2) *Departementet kan gi forskrift om hva som menes med aviser, herunder om vilkår for fritak.*

§ 6-2 første ledd skal lyde:

(1) Omsetning av elektroniske nyhetstjenester *som ikke er omfattet av § 6-1*, er fritatt for merverdiavgift.

III

Endringane under I tek til å gjelde straks.

Endringane under II tek til å gjelde 1. juli 2020.

H.

V e d t a k t i l l o v

om endring i skatteforvaltningsloven

I

I lov 27. mai 2016 nr. 14 om skatteforvaltning gjer ein følgende endringar:

§ 3-4 skal lyde:

§ 3-4 *Utlevering av opplysninger til finansforetak mv.*

Taushetsplikten etter § 3-1 er ikke til hinder for at opplysninger om fødselsnummer og d-nummer for personlig skattepliktig eller organisasjonsnummer for upersonlig skattepliktig, navn, adresse, skattekasse, fastsatt nettoformue og nettoinntekt, skatter og avgifter kan gis til *finansforetak* (jf. *finansforetaksloven*), forsikringsvirksomhet (jf. *forsikringsvirksomhetsloven*) og

kredittopplysningsvirksomhet. Med kredittopplysningsvirksomhet menes virksomhet som består i å gi meddelelse som belyser kredittverdighet og økonomisk vederheftighet. Disse virksomhetenes bruk av opplysningene skal følge reglene i personopplysningsloven.

§ 3-6 andre ledd skal lyde:

(2) Taushetsplikten etter § 3-1 er ikke til hinder for at pensjonsinnretning som har offentlig tjenstepensjon eller tjenstepensjon etter foretakspensjonsloven, innskuddspensjonsloven eller tjenstepensjonsloven, gis tilgang til opplysninger om brutto arbeidsinntekt og om pensjonsgivende inntekt for personer som mottar uførepensjon eller avtalefestet pensjon fra innretningen.

§ 7-2 første ledd bokstav b skal lyde:

b) pensjon, uføretrygd etter folketrygdloven kapittel 12, uføreytelser fra andre ordninger, introduksjonsstønad etter introduksjonsloven, kvalifiseringsstønad etter sosialtjenesteloven, føderåd i jord- og skogbruk, livrente som ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, engangs- og avlønningsbeløp for slike ytelser, foreldrepenger, dagpenger under arbeidsløshet, sykepenger og lignende ytelser som skal regnes som skattepliktig inntekt for mottakeren

§ 7-7 tredje ledd skal lyde:

(3) Bestemmelsene i første og annet ledd gjelder tilsvarende for sparebanker, gjensidige forsikringsselskaper og selveiende finansieringsforetak som har utstedt egenkapitalbevis, jf. finansforetaksloven kapittel 10, for samvirkeforetak av låntakere og for selskaper og sammenslutninger der medlemmene har begrenset ansvar, og som noen eier formuesandeler i eller mottar inntektsandeler fra, unntatt boligselskaper hvor andelshaverne skattlegges etter skatteloven § 7-3.

§ 7-9 andre ledd skal lyde:

(2) Innkrevingsentralen for bidrag og tilbakebetalingskrav skal gi opplysninger til skattemyndighetene om bidragspliktiges gjeld i forbindelse med pliktig underholdsbidrag og andre mellomværender med innkrevingsentralen.

§ 9-4 første ledd nytt femte punktum skal lyde:

Første punktum gjelder ikke for krav om inntrøden eller uttrøden av rederiskatteordningen, jf. skatteloven §§ 8-10 til 8-20.

§ 11-1 første ledd skal lyde:

(1) Skattemyndighetene kan pålegge skattepliktige og tredjeparter som er bokføringspliktige etter bokføringsloven, å oppfylle sin plikt til å innrette bokføringen, spesifikasjonen, dokumentasjonen og oppbevarin-

gen av regnskapsopplysninger i samsvar med regler gitt i eller i medhold av bokføringsloven. Det samme gjelder plikt til å oppbevare dokumentasjon i samsvar med bestemmelser gitt i eller i medhold av § 7-3 tredje ledd.

II

Endringane under I tek til å gjelde straks.

I.

V e d t a k t i l l o v

om endring i lov 20. desember 2019 nr. 94 om endringer i skatteloven

I lov 20. desember 2019 nr. 94 om endringer i skatteloven VI femte ledd gjer ein følgjande endring:

Endringene under V trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2020, med unntak for endringen i § 14-5 fjerde ledd bokstav h, som trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2019.

J.

V e d t a k t i l l o v

om midlertidig kompensasjonsordning for arbeidsgivere med nullsats for beregning av arbeidsgiveravgift (Sone V og Svalbard)

§ 1 Lovens formål

Formålet med loven er å etablere en midlertidig ordning for tilskudd til arbeidsgivere med nullsats for beregning av arbeidsgiveravgift, og som dermed ikke får fordel av reduksjon av pliktig arbeidsgiveravgift for mai og juni 2020.

§ 2 Arbeidsgivere som har rett til å få tilskudd

(1) Kompensasjonsordningen gjelder for arbeidsgivere som for mai og/eller juni 2020 helt eller delvis skal beregne arbeidsgiveravgift etter satsen som gjelder for sone V, jf. § 3 i stortingsvedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2020.

(2) Kompensasjonsordningen gjelder ikke for statsforvaltningen som omfattes av reglene gitt med hjemmel i folketrygdloven § 24-5 tredje ledd.

§ 3 Tilskuddets størrelse

(1) Arbeidsgivere som nevnt i § 2, får utbetalt et tilskudd tilsvarende 4 prosent av grunnlaget for arbeidsgiveravgift jf. folketrygdloven § 23-2, for mai og juni 2020. Tilskuddet skal bare gis for den delen av avgiftsgrunnlaget som har nullsats (Sone V og Svalbard) jf. §§ 1-5 i stortingsvedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2020. Det skal ikke beregnes tilskudd av lønn og

annen godtgjørelse som er fritatt for arbeidsgiveravgift etter folketrygdloven § 23-2.

(2) Beregnet tilskudd under 1000 kroner tildeles ikke. Er beregnet tilskudd 1000 kroner eller mer, utbetales hele det beregnede tilskuddet.

§ 4 *Generelle forvaltningsregler*

(1) Med de særregler som er gitt i §§ 5 til 8, gjelder skatteforvaltningsloven så langt den passer for behandling av saker etter loven her. Forvaltningsloven gjelder ikke for behandling av saker etter loven her, med unntak av forvaltningsloven kapittel VII om forskrifter.

(2) Departementet kan gi forskrift om forvaltningsregler som skal gjelde for behandling av saker etter loven her, herunder utfylle og fravike reglene i skatteforvaltningsloven.

§ 5 *Tilskuddsmyndighet og klageinstans*

Skatteetaten er tilskuddsmyndighet etter loven. Skattekontoret treffer vedtak i første instans. Skattedirektoratet er klageinstans.

§ 6 *Vedtak om tilskudd*

Tilskuddsmyndigheten treffer vedtak om fastsettning av tilskudd etter denne loven. Tilskuddsmyndigheten kan treffe vedtak som utelukkende er basert på automatisert behandling av personopplysninger.

§ 7 *Administrative sanksjoner*

(1) Administrativ sanksjon ilegges arbeidsgiver som forsettlig eller grovt uaktsomt gir tilskuddsmyndigheten uriktig eller ufullstendig opplysning, eller unnlater å

gi pliktig opplysning, når vedkommende forstår eller bør forstå at det kan føre til uberettigede økonomiske fordeler. Fristen for å ilegge administrativ sanksjon er fem år etter utløpet av den perioden vedtaket om tilskudd gjelder.

(2) Administrativ sanksjon beregnes med 30 eller 60 prosent av tilskuddet som arbeidsgiveren uberettiget har mottatt.

(3) Skatteforvaltningsloven §§ 14-8 til 14-11 gjelder tilsvarende så langt det passer.

(4) Departementet kan gi forskrift om administrative sanksjoner.

§ 8 *Straff*

Straffeloven §§ 378 til 380 om skattesvik gjelder tilsvarende for den som forsettlig eller grovt uaktsomt gir tilskuddsmyndigheten uriktig eller ufullstendig opplysning, eller unnlater å gi pliktig opplysning, når vedkommende forstår eller bør forstå at det kan føre til uberettigede økonomiske fordeler.

§ 9 *Betaling og innkreving*

(1) Departementet kan gi forskrift om betaling av tilskudd etter denne loven, herunder om krav på tilbakebetaling og innkreving av utbetalt tilskudd og administrative sanksjoner og om renter. Departementet kan også gi forskrift om hvem som er kravsmyndighet.

(2) Krav på tilbakebetaling av tilskudd er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 10 *Lovens ikrafttredelse*

Loven trer i kraft straks.

Oslo, i finanskomiteen, den 15. juni 2020

Mudassar Kapur

leder

Vetle Wang Soleim

ordfører

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Finansministeren

Stortingets presidentskap
Ekspedisjonskontoret
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref
20/2249 -

Dato
04 .06.2020

**Prop. 107 LS (2019-2020) Endringer i skatte, avgifts og tollavgivinga -
Rettebrev**

Det vises til foreløpig utgave av Prop. 107 LS (2019–2020) *Endringer i skatte-, avgifts- og tollavgivinga*. I den foreløpige utgaven er det enkelte feil/unøyaktigheter som er blitt rettet i den endelige utgaven, jf. nærmere omtale under.

Kapittel 1, side 10

I forslagslisten er følgende lovforslag lagt til mellom niende og tiende strekpunkt:
« – lov om endring i lov 20. desember 2019 nr. 92 om endringer i skatteloven»

I siste punkt i forslagslisten er «13. desember 2019» fjernet. Etter endringene ser punktet slik ut:

« – vedtak om endring i Stortingets vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2020»

Kapittel 2, side 12

I tabell 2.1 fotnote 1 står det:

«I avgiftsvedtaket i Prop. 1 LS (2019-2020) Skatter avgifter og toll er det definert kva for kommunar som høyrer til dei ulike sonene.»

Det skal stå:

«I Stortingsvedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2020 § 2 er det definert kva for kommunar som høyrer til dei ulike sonene.»

I tabell 2.1. fotnote 2 står det:

«4,1 pst., men likevel 10,6 pst. (...)»

Det skal stå:

«14,1 pst., men likevel 10,6 pst. (...)»

Kapittel 2, side 14:

Under punkt 2.2.2 *Reduksjon av arbeidsgjeveravgift for tredje termin* er følgende avsnitt lagt til rett før overgangen til *Refusjon av arbeidsgjevaravgift etter utbetaling av sjukepengar mv.*: «Det vert vist til framlegg om ny § 3a første ledd i Stortingsvedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2020.»

Kapittel 2, side 16:

Under punkt 2.2.4 *Iverksetting* står det at «Regjeringa foreslår at endringane tek til å gjelde straks, med verknad for inntektsåret 2020». Tillegget etter komma er overflødig ettersom stortingsvedtaket det refereres til bare har virkning for inntektsåret 2020. Setningen skal derfor endres til følgende: «Regjeringa foreslår at endringane tek til å gjelde straks.»

Kapittel 14, side 66

I fjerde avsnitt er «og campingbilar» lagt til første setning, og «for varebilar» er fjernet i andre setning. Etter endringene ser avsnittet slik ut «Regjeringa vil gjennomføre overgangen til WLTP for varebilar og campingbilar i budsjettet for 2021. Overgangen vil følgje mal frå overgangen for personbilar, ved at den vert gjort innanfor ei provenynøytral ramme og i hovudsak gjennom justeringar av satsar og innslagspunkt innanfor CO₂-komponenten.»

Kapittel 16, side 68

I første setning i siste avsnitt i kapittel 16 står det:

«Departementet tek sikte på at endringane tek til å gjelde 1. juli 2020.»

Det skal stå:

«Departementet gjer framlegg om at endringane tek til å gjelde straks.»

Kapittel 17, side 69

I første setning i siste avsnitt i kapittel 17 står det:

«Departementet tek sikte på at endringane tek til å gjelde 1. juli 2020.»

Det skal stå:

«Departementet gjer framlegg om at endringane tek til å gjelde straks.»

Kapittel 18, side 69–70

I andre avsnitt nest siste setning står det:

«Endringane i folketrygdloven får verknad for krav om uføretrygd som vert sette fram frå 1. oktober 2020.»

Det skal stå:

«Endringane i folketrygdloven får verknad for krav om uføretrygd som vert sette fram frå 1. januar 2021, jf. Prop. 117 S (2019–2020).»

I siste avsnitt står det:

«Departementet gjer framlegg om at endringane tek til å gjelde straks med verknad frå og med 1. oktober 2020.»

Det skal stå:

«Departementet gjer framlegg om at endringane tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2021.»

Kapittel 21, side 81

I siste avsnitt under punkt 21.10 står det:

«Departementet foreslår at endringa tek til å gjelde straks.»

Det skal stå:

«Departementet gjer difor framlegg om at dei vedtekne endringane frå Prop. 1 LS (2019-2020) får verknad frå og med inntektsåret 2019, og viser til framlegg om endring i lov 20. desember 2019 nr. 94 om endringer i skatteloven.

Tilråding, side 87

I forslagslisten er følgende lovforslag lagt til mellom niende og tiende strekpunkt:

« – lov om endring i lov 20. desember 2019 nr. 92 om endringer i skatteloven»

I siste punkt i forslagslisten er «13. desember 2019» fjernet. Etter endringene ser punktet slik ut:

« – vedtak om endring i Stortingets vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2020»

Stadfestelse, side 88

I forslagslisten er følgende lovforslag lagt til mellom niende og tiende strekpunkt:

« – lov om endring i lov 20. desember 2019 nr. 92 om endringer i skatteloven»

I siste punkt i forslagslisten er «13. desember 2019» fjernet. Etter endringene ser punktet slik ut:

« – vedtak om endring i Stortingets vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2020»

Forslag til lov om endring i folketrygdloven, side 89

Under romertall II står det:

«Endringa under I tek til å gjelde straks med verknad frå og med 1. oktober 2020.»

Det skal stå:

«Endringa under I tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2021.»

Forslag til lov om endring i skatteloven side 92- 93

Romertall II strykes i sin helhet. og erstattes av nytt forslag til lov om endring i lov 20. desember 2019 nr. 94 om endringer i skatteloven. Forslaget er tatt inn etter forslag til lov om endring i skatteforvaltningsloven, og ser slik ut:

«Forslag
til lov om endring i lov 20. desember 2019 nr. 94
om endringer i skatteloven

I lov 20. desember 2019 nr. 94 om endringer i skatteloven VI femte ledd gjer ein følgjande endring:

Endringene under V trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2020, med unntak for endringen i § 14-5 fjerde ledd bokstav h, som trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2019.»

Romertall III til VII blir til romertall II til VI. Etter endringene ser romertallene slik ut:

«II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjer ein følgjande endring: § 17-10 andre ledd siste punktum skal lyde:

For pensjon gis også *forholdsmessig* fradrag etter § 16-1.

III

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjer ein følgjande endring:

§ 14-43 nytt femte ledd skal lyde:

(5) Driftsmiddel som nevnt i saldogruppe d, som er ervervet fra og med det tidspunktet Kongen bestemmer og ut inntektsåret 2020, kan i tillegg til avskrivning etter første ledd, avskrives med inntil 10 prosent av kostpris i inntektsåret 2020. Tilsvarende gjelder påkostning på driftsmiddel i saldogruppe d, jf. § 14-40 tredje ledd. Avskrivning etter første punktum gjelder ikke ved erverv av driftsmidler fra nærstående part. Som nærstående part anses part definert som nærstående etter skatteloven § 6-41 femte ledd. Departementet kan i forskrift gi regler om utfylling og gjennomføring av dette ledd.

IV

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt på formue og inntekt gjer ein følgjande endring:

§ 14-43 nytt sjette ledd skal lyde:

(6) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler, herunder regler om utfylling, gjennomføring og ikraftsetting, om hvilke skip som kan føres på ny midlertidig skattemessig saldo for skip i nærskipsfart med virkning for inntektsåret 2020. Ny midlertidig skattemessig saldo for skip i nærskipsfart kan ikke gjelde for skip ervervet fra nærstående part. Som nærstående part anses part definert som nærstående etter skatteloven § 6-41 femte ledd.

V

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjer ein følgjande endring:

§ 16-1 første ledd bokstav c skal lyde:

c) mottar stønad etter lov 29. april 2005 nr. 21 om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg og har fylt 67 år, eller

VI

Endringane under I tek til å gjelde straks.

Endringa under II tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2019.

Endringa under III tek til å gjelde frå den tid departementet fastset og ut inntektsåret 2020.

Endringa under IV tek til å gjelde straks og med verknad for inntektsåret 2020.

Endringa under V tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2021.»

Forslag til vedtak om endring i Stortingets vedtak om avgift på elektrisk kraft, side 101:

I romertall I står det:

«(kap. 5562 post 70)»

Det skal stå:

«(kap. 5541 post 70)»

Forslag til vedtak om endring i Stortingets vedtak 13. desember 2019 om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2020, side 101

I vedtakstittelen er «13. desember 2019» fjernet. I romertall II står det:

«Endringa under I tek til å gjelde straks med verknad for inntektsåret 2020.»

Det skal stå:
«Endringa under I tek til å gjelde straks.»

Med hilsen

A handwritten signature in blue ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.

Jan Tore Sanner

